

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

รายนามผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบเครื่องมือ

รายนามผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

1. นางคำขวัญ พรมดี

วุฒิการศึกษา ศิลปศาสตรบัณฑิต (ศศ.บ.) วิชาเอกประวัติศาสตร์
 สถานที่ทำงาน โรงเรียนพิบูลมังสาหาร จังหวัดอุบลราชธานี
 ประสบการณ์ หัวหน้างานแนะแนวโรงเรียนพิบูลมังสาหาร
 นักจิตวิทยาดีเด่นของสมาคมแนะแนวแห่งประเทศไทย
 เป็นผู้มีส่วนงานดีเด่นด้านการแนะแนวของ สพฐ.

2. นางอัจฉริยา นามวิชัย

วุฒิการศึกษา กศ.ม.บริหารการศึกษา
 สถานที่ทำงาน โรงเรียนไร่ใต้ประชาคม จังหวัดอุบลราชธานี
 ประสบการณ์ หัวหน้างานแนะแนวโรงเรียนไร่ใต้ประชาคม
 ครูชำนาญพิเศษสาขาแนะแนว
 นักจิตวิทยาดีเด่นของสมาคมแนะแนวแห่งประเทศไทย
 เป็นผู้มีส่วนงานดีเด่นด้านการแนะแนวของ สพท.อบ.3
 ครูแนะแนวผู้ส่งเสริมอาชีพดีเด่นของกรมแรงงาน

3. นางกนิษฐา ลุนพรหม

วุฒิการศึกษา วท.บ.(จิตวิทยา) มหาวิทยาลัยรามคำแหง
 สถานที่ทำงาน โรงเรียนลือคำหาญวารินชำราบ จังหวัดอุบลราชธานี
 ประสบการณ์ หัวหน้างานแนะแนวโรงเรียนลือคำหาญวารินชำราบ
 นักจิตวิทยา นักสังคมสงเคราะห์กระทรวงยุติธรรม

ภาคผนวก ข

หนังสือเชิญผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบเครื่องมือ

ที่ ศษ 0522.16 (บ) ๑๔

สาขาวิชาศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราช
ตำบลบางพูด อำเภอปากเกร็ด
จังหวัดนนทบุรี 11120

10 เมษายน 2553

เรื่อง ขอเรียนเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาเครื่องมือวิจัย

เรียน คุณคำขวัญ พรหมดี

สิ่งที่ส่งมาด้วย โครงการวิทยานิพนธ์ จำนวน 1 ชุด

ด้วย นางเยาวณี พานธวงศ์ นักศึกษาหลักสูตรบัณฑิตศึกษา แขนงวิชา การแนะแนว สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราช ได้รับอนุมัติให้ทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง ผลการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาพฤติกรรมความเป็นกัลยาณมิตรของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนอ่างศิลา จังหวัดอุบลราชธานี ตามโครงการวิทยานิพนธ์ที่แนบมาด้วยนี้

การจัดทำวิทยานิพนธ์เรื่องดังกล่าว นักศึกษาได้จัดทำเครื่องมือที่จะเก็บรวบรวมข้อมูลและได้รับความเห็นชอบเบื้องต้นจากอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ไว้ชั้นหนึ่งแล้ว แต่เพื่อให้เครื่องมือที่จัดทำนั้นมีความครอบคลุมเนื้อหาวิชา แนวปฏิบัติ และสอดคล้องกับหลักและกระบวนการวิจัย ทางสาขาวิชาจึงขอความอนุเคราะห์จากท่านในฐานะผู้ทรงคุณวุฒิด้าน การแนะแนว ได้โปรดพิจารณาตรวจสอบและให้ความคิดเห็นเพื่อการปรับปรุงเครื่องมือการวิจัยของนักศึกษาผู้นี้ด้วย สำหรับรายละเอียดอื่น ๆ นักศึกษาจะนำเรียนด้วยตนเอง

สาขาศึกษาศาสตร์ หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านเป็นอย่างดี จึงขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.ทวิศักดิ์ จินตานุรักษ์)

ประธานกรรมการประจำสาขาวิชาศึกษาศาสตร์

ฝ่ายบัณฑิตศึกษา

โทร. 0-2503-2870

โทรสาร. 0-2503-3566-7

ที่ ศธ 0522.16 (บ)/๑๔

สาขาวิชาศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราช
ตำบลบางพลู อำเภอปากเกร็ด
จังหวัดนนทบุรี 11120

10 เมษายน 2553

เรื่อง ขอเรียนเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาเครื่องมือวิจัย

เรียน คุณอัจฉริยา นามวิชัย

สิ่งที่ส่งมาด้วย โครงการวิทยานิพนธ์ จำนวน ๑ ชุด

ด้วย นางเยาวณี พานรุ่งศ์ นักศึกษาหลักสูตรบัณฑิตศึกษา แขนงวิชา การแนะแนว สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราช ได้รับอนุมัติให้ทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง ผลการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาพฤติกรรมความเป็นกัลยาณมิตรของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนอ่างศิลา จังหวัดชลบุรีราชธานี ตามโครงการวิทยานิพนธ์ที่แนบมาด้วยนี้

การจัดทำวิทยานิพนธ์เรื่องดังกล่าว นักศึกษาได้จัดทำเครื่องมือที่จะเก็บรวบรวมข้อมูลและได้รับความเห็นชอบเบื้องต้นจากอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ไว้ชั้นหนึ่งแล้ว แต่เพื่อให้เครื่องมือที่จัดทำนั้นมีความครอบคลุมเนื้อหาวิชา แนวปฏิบัติ และสอดคล้องกับหลักและกระบวนการวิจัย ทางสาขาวิชาจึงขอความอนุเคราะห์จากท่านในฐานะผู้ทรงคุณวุฒิด้าน การแนะแนว ได้โปรดพิจารณาตรวจสอบและให้ความคิดเห็นเพื่อการปรับปรุงเครื่องมือการวิจัยของนักศึกษาผู้นี้ด้วย สำหรับรายละเอียดอื่น ๆ นักศึกษาจะนำเรียนด้วยตนเอง

สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านเป็นอย่างดี จึงขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.ทวีศักดิ์ จินดานุรักษ์)

ประธานกรรมการประจำสาขาวิชาศึกษาศาสตร์

ฝ่ายบัณฑิตศึกษา

โทร. 0-2503-2870

โทรสาร. 0-2503-3566-7

ที่ ศษ 0522.16 (บ) ๙๘

สาขาวิชาศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราช
ตำบลบางพูด อำเภอปากเกร็ด
จังหวัดนนทบุรี 11120

10 เมษายน 2553

เรื่อง ขอเรียนเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาเครื่องมือวิจัย

เรียน คุณกนิษฐา ลุนพรหม

สิ่งที่ส่งมาด้วย โครงการวิทยานิพนธ์ จำนวน ๑ ชุด

ด้วย นางเยาวณี พานทอง นักศึกษาหลักสูตรบัณฑิตศึกษา แขนงวิชา การแนะแนว สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราช ได้รับอนุมัติให้ทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง ผลการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาพฤติกรรมความเป็นกัลยาณมิตรของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนอ่างศิลา จังหวัดอุบลราชธานี ตามโครงการวิทยานิพนธ์ที่แนบมาด้วยนี้

การจัดทำวิทยานิพนธ์เรื่องดังกล่าว นักศึกษาได้จัดทำเครื่องมือที่จะเก็บรวบรวมข้อมูลและได้รับความเห็นชอบเบื้องต้นจากอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ไว้ชั้นหนึ่งแล้ว แต่เพื่อให้เครื่องมือที่จัดทำนั้นมีความครอบคลุมเนื้อหาวิชา แนวปฏิบัติ และสอดคล้องกับหลักและกระบวนการวิจัย ทางสาขาวิชาจึงขอความอนุเคราะห์จากท่านในฐานะผู้ทรงคุณวุฒิด้าน การแนะแนว ได้โปรดพิจารณาตรวจสอบและให้ความคิดเห็นเพื่อการปรับปรุงเครื่องมือการวิจัยของนักศึกษาผู้นี้ด้วย สำหรับรายละเอียดอื่น ๆ นักศึกษาจะนำเรียนด้วยตนเอง

สาขาศึกษาศาสตร์ หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านเป็นอย่างดี จึงขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.วิทิตต์ จินตานุรักษ์)

ประธานกรรมการประจำสาขาวิชาศึกษาศาสตร์

ฝ่ายบัณฑิตศึกษา

โทร. 0-2503-2870

โทรสาร. 0-2503-3566-7

ภาคผนวก ค
แบบประเมินคุณภาพเครื่องมือวิจัย

ผลการประเมินคุณภาพเครื่องมือ แบบวัดพฤติกรรมความเป็นกัลยาณมิตร

การวิจัยเรื่อง “ผลการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาพฤติกรรมความเป็นกัลยาณมิตรของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนอ่างศิลา จังหวัดอุดรราชธานี” เป็นการวิจัยเชิงทดลอง ที่เน้นการฝึกด้วยชุดกิจกรรมแนะแนวที่สร้างขึ้นว่ามีผลต่อการพัฒนาพฤติกรรมความเป็นกัลยาณมิตร ในขณะเดียวกันก็ได้นำสถานการณ์การอบรมเลี้ยงดูของครอบครัว และภูมิหลังทางชีวสังคมเข้ามาศึกษา ซึ่งผลการประเมินระดับคุณภาพเครื่องมือตามแบบสอบถามพฤติกรรมความเป็นกัลยาณมิตร และผลจากการนำแบบสอบถามไปใช้จริงมีผลดังต่อไปนี้

1. ผลการประเมินระดับคุณภาพเครื่องมือแบบสอบถามพฤติกรรมความเป็นกัลยาณมิตรจากผู้ทรงคุณวุฒิ

1.1 พฤติกรรมความเป็นกัลยาณมิตร

ข้อคำถาม พฤติกรรมความเป็นกัลยาณมิตรซึ่งเป็นตัวแบบมิตรที่ดีของเพื่อน	ระดับความคิดเห็น ของผู้เชี่ยวชาญ			ค่าความ สอดคล้อง
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	
1. ฉันชวนเพื่อนเข้าเรียนทันเวลาในทุกรายวิชา	+1	+1	+1	1
2. ถ้าฉันไม่พอใจใครฉันจะตะโกนใส่ทันที	+1	-1	-1	-0.33
3. ฉันเตือนเพื่อนถึงอันตรายจากการเที่ยวกลางคืน	+1	+1	+1	1
4. ฉันแต่งกายโดยไม่ค่อยคำนึงถึงผู้ที่เกี่ยวข้อง	+1	+1	+1	1
5. ฉันไม่ค่อยให้ความสำคัญร่วมมือกับเพื่อนเมื่อทำกิจกรรมร่วมกัน	+1	+1	+1	1
6. ฉันทำงานที่ครูมอบหมายเสร็จไม่ค่อยทันตามเวลาที่กำหนด	+1	+1	+1	1
7. ฉันชวนเพื่อนหนีเรียนบ่อยครั้งที่มีโอกาส	+1	+1	+1	1
8. ฉันชักชวนคนรู้จักทุกคนให้ไปเรียนไปรู้อยู่เสมอ	+1	+1	+1	1
9. ฉันพูดกับทุกคนด้วยคำพูดที่สุภาพไพเราะ	+1	+1	+1	1
10. ฉันมักแสดงอาการก้าวร้าวทันทีเมื่อเพื่อนพูดไม่ถูกใจ	+1	+1	+1	1
11. ฉันมักหลีกเลี่ยง หากต้องรับฟังปัญหาของผู้อื่นอยู่เรื่อยๆ	+1	-1	-1	-0.33
12. ฉันพูดให้เพื่อนเห็นประโยชน์ของการศึกษา	+1	+1	+1	1
13. ฉันเคยชวนเพื่อนหนีเรียนเมื่อมีโอกา	+1	-1	-1	-0.33

ข้อคำถาม พฤติกรรมความเป็นกัลยาณมิตรกับผู้อื่น	ระดับความคิดเห็น ของผู้เชี่ยวชาญ			ค่าความ สอดคล้อง
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	
14. ฉันไม่ชักชวนผู้ใดให้เกี่ยวข้องกับอบายมุข	+1	+1	+1	1
15. ฉันชวนเพื่อนเล่นเกมจนลืมทำการบ้านอยู่บ่อยๆ	+1	-1	-1	-0.33
16. ฉันแสดงความยินดีอย่างจริงใจในความสำเร็จของเพื่อน	+1	+1	+1	1
17. ฉันไม่เคยนำหนังสือเรียนที่ใช้แล้วให้ผู้อื่นที่สามารถใช้ประโยชน์ได้อีก	+1	+1	+1	1
18. ฉันให้ความช่วยเหลือผู้ที่มีบุญคุณเท่านั้น	+1	+1	+1	1
19. ฉันช่วยเหลือผู้สูงอายุหรือผู้พิการเดินข้ามถนนเสมอ	+1	+1	+1	1
20. ฉันปฏิบัติตัวให้เป็นที่พึงของผู้อื่นได้	+1	+1	+1	1
21. ฉันไม่ค่อยช่วยเหลือผู้เดือดร้อน	+1	-1	-1	-0.33
22. เมื่อคนในครอบครัวของฉันมีปัญหากับเพื่อนบ้านไม่ว่าถูกหรือผิด ฉันเข้าข้างคนในครอบครัวข้าพเจ้าเสมอ	+1	0	-1	0
23. ฉันเคยโกหกผู้อื่นเพื่อช่วยเหลือเพื่อนที่ทำผิด	+1	-1	-1	-0.33
24. ฉันมักพิจารณาโดยฟังความจากผู้เดียว เมื่อต้องแก้ปัญหา ระหว่างคนสองคน	+1	+1	+1	1
25. ฉันไม่ค่อยระมัดระวังคำพูดที่อาจทำให้คู่สนทนาเสียใจ	+1	+1	+1	1
26. ฉันหลีกเลี่ยงการอธิบายเรื่องที่ยุ่งยากให้คนอื่นเข้าใจอยู่ บ่อยๆ	+1	+1	+1	1
27. ฉันแสดงกิริยาสุภาพอ่อนโยนกับทุกคน	+1	+1	+1	1
28. เมื่อรุ่นน้องฉันถูกผู้อื่นแกล้ง ฉันบอกให้แกล้งคืนเพื่อ ความยุติธรรม	+1	-1	-1	-0.33
29. ฉันช่วยผู้มาปรึกษาให้คิดหาทางแก้ไขปัญหาหลายๆวิธี	+1	+1	+1	1
30. ฉันไม่ค่อยให้ความร่วมมือกับผู้อื่นในการทำกิจกรรมกลุ่ม	+1	+1	+1	1

ข้อคำถาม พฤติกรรมความเป็นกัลยาณมิตรกับคนส่วนรวม	ระดับความคิดเห็น ของผู้เชี่ยวชาญ			ค่าความ สอดคล้อง
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	
31. ฉันไม่ค่อยให้ความร่วมมือกับผู้อื่นในการรักษาความสะอาด สถานที่สาธารณะ	+1	+1	+1	1
32. ฉันหลีกเลี่ยงการร่วมกิจกรรมกับเพื่อนบ้านในการพัฒนา หมู่บ้าน	+1	+1	+1	1
33.ฉันสนใจติดตามข่าว เหตุการณ์ต่างๆ ไม่ว่าจะในประเทศหรือ ต่างประเทศ	+1	0	-1	0
34.ฉันไม่ค่อยไปร่วมกิจกรรมต่างๆ ของหมู่บ้าน	+1	0	-1	0
35.ฉันร่วมกิจกรรมกับคนในชุมชนเพื่อช่วยเหลือผู้เดือดร้อนบ่อยๆ	+1	+1	+1	1
36.ฉันห้ามเพื่อนหรือรุ่นน้อง เมื่อเขาจะทิ้งขยะไม่เป็นที่เป็นทาง	+1	+1	-1	0.33
37.ฉันชักชวนเพื่อนให้ทำกิจกรรมต่างๆที่เป็นประโยชน์ต่อ โรงเรียนและชุมชน	+1	+1	+1	1
38. ฉันชอบขีดเขียนบนโต๊ะนักเรียน	+1	-1	-1	-0.33
39. ฉันช่วยเหลือทุกคนในชุมชนที่มาขอความร่วมมือ	+1	+1	+1	1
40. ฉันช่วยงานของคนในชุมชนในโอกาสที่สำคัญเสมอ	+1	+1	+1	1
41. ฉันไม่ค่อยให้ความสำคัญกับคนยากจนทุกคน	+1	+1	+1	1
42.ฉันพร้อมรับฟังความคิดเห็นจากทุกคน	+1	+1	+1	1

1.2 ผลการประเมินแบบสอบถามการอบรมเลี้ยงดูของครอบครัว

ข้อคำถาม	ระดับความคิดเห็น ของผู้เชี่ยวชาญ			ค่าความ สอดคล้อง
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	
1. พ่อ / แม่ไม่เคยสนใจทุกข์สุขของฉัน	+1	+1	0	0.66
2. พ่อ / แม่ไม่ชอบให้ฉันปรึกษาหรือขอคำแนะนำจากท่าน	+1	+1	0	0.66
3. พ่อ / แม่ยอมรับฟังความคิดเห็นของฉัน	+1	+1	+1	1
4. พ่อ / แม่ทำตัวห่างเหินฉัน	+1	+1	0	0.66
5. พ่อ / แม่เป็นที่ปรึกษาที่ดีของฉัน	+1	+1	+1	1
6. พ่อ / แม่อบรมสั่งสอนเพื่อต้องการให้ฉันเป็นคนดี	+1	+1	+1	1
7. พ่อ / แม่ให้เวลาแก่ฉันน้อยเกินไป	+1	+1	0	0.66
8. พ่อ / แม่มีอารมณ์ไม่ดีเมื่อฉันเข้าไปใกล้ท่าน	+1	+1	0	0.66
9. พ่อ / แม่ช่วยเหลือดูแลฉันอย่างเต็มที่	+1	+1	+1	1
10. พ่อ / แม่รักและหวังดีต่อฉัน	+1	+1	0	0.66
11. พ่อ / แม่ลงโทษฉันมากขึ้นอยู่กับอารมณ์ของท่าน	+1	+1	0	0.66
12. พ่อ / แม่อารมณ์เสีย ท่านมักพาลโทษฉันด้วย	+1	+1	+1	1
13. พ่อ / แม่มักให้ฉันอธิบายก่อนที่จะดุหรือลงโทษฉัน	+1	+1	+1	1
14. ถ้าฉันทำความดี พ่อ / แม่จะไม่เพิกเฉยแต่กล่าวชมฉัน อย่างเหมาะสม	+1	+1	+1	1
15. พ่อ / แม่ของฉันมักไม่ยอมฟังคำอธิบายหรือเหตุผลจากฉัน	+1	+1	0	0.66
16. พ่อ / แม่ของฉันมาประชุมผู้ปกครองทุกครั้งที่ได้รับ หนังสือเชิญจากทางโรงเรียน	+1	+1	+1	1
17. พ่อ / แม่สนใจสอบถามเกี่ยวกับเรื่องการเรียนของฉันเสมอ	+1	+1	+1	1
18. ฉันรู้สึกที่พ่อ / แม่เข้าใจฉันไม่มากพอ	+1	+1	+1	1
19. พ่อ / แม่สอบถามฉันก่อนเสมอก่อนให้เงินฉันไปซื้อ สิ่งของต่างๆ	+1	0	+1	0.66
20. พ่อ / แม่ตามใจฉันทุกอย่าง	0	+1	+1	0.66

1.3 การรายงานคุณภาพของชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาพฤติกรรมความเป็นกัลยาณมิตร

ข้อที่	คุณลักษณะของกิจกรรม	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			ค่าเฉลี่ย (\bar{X})
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	
1.	ความถูกต้องด้านข้อมูล/สาระการเรียนรู้ของกิจกรรม	1	1	1	1
2.	ความเหมาะสมกับวัย/ระดับของผู้รับบริการ	1	1	1	1
3.	ความสะดวกในการใช้	1	1	1	1
4.	ความคุ้มค่าด้านทรัพยากร กำลังคน เวลา การจัดการ ค่าใช้จ่าย วัสดุอุปกรณ์ และสถานที่	1	1	1	1
5.	ความสอดคล้องกับการเรียนรู้				
	5.1 ยึดผู้เรียนเป็นสำคัญ (Active Participation)	1	1	1	1
	5.2 ยึดกลุ่มเป็นแหล่งความรู้สำคัญ (Group Interaction)	1	1	1	1
	5.3 ยึดการค้นพบด้วยตนเองเป็นวิธีการสำคัญในการเรียนรู้ (Experiential Learning)	1	1	1	1
	5.4 เน้นกระบวนการ (Process – Oriented)	1	1	1	1
	5.5 เน้นการนำความรู้ไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวัน (Application of Knowledge)	1	1	1	1
ค่าเฉลี่ยรวม					1

เกณฑ์ของคะแนน

1. ช่วงคะแนน 0.00 – 0.33 คือ ควรปรับปรุง
2. ช่วงคะแนน 0.34 – 0.67 คือ พอใช้
3. ช่วงคะแนน 0.68 – 1.00 คือ ดี

สรุปการรายงานคุณภาพของชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาพฤติกรรมความเป็นกัลยาณมิตร

คุณภาพของชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาพฤติกรรมคุณธรรม อยู่ในเกณฑ์ดี และคุณภาพทุกข้ออยู่ในระดับดี มีค่าเฉลี่ยรวม เท่ากับ 1.00

ภาคผนวก ง
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดกรอกข้อความลงในช่องว่าง และเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงใน □
ตามความเป็นจริง

1. ชื่อ - สกุล
2. เพศ ชาย หญิง
3. ผลการเรียนเฉลี่ยของปีการศึกษา 2552
 ตั้งแต่ 2.49 ลงมา ตั้งแต่ 2.50 ขึ้นไป
4. รายได้ของสมาชิกทุกคนในครอบครัวต่อเดือน
 น้อยกว่า 10,000 บาท ตั้งแต่ 10,000 บาทขึ้นไป

ตอนที่ 2 แบบวัด"นี่คือ...ตัวฉัน"

.....

ชื่อ.....สกุล.....

คำชี้แจง นักเรียนจงพิจารณาข้อความต่อไปนี้แล้วทำเครื่องหมาย ✓ ลงบน ที่ตรงกับความเป็นจริงของนักเรียนมากที่สุด โปรดทำให้ครบทุกข้อ

ตัวอย่าง

(0.) ฉันแสดงกิริยาสุภาพอ่อนโยนกับเพื่อน

..... ✓

จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย
------------	------	--------------	-----------------	---------	------------

1. ฉันชวนเพื่อนเข้าเรียนทันเวลาในทุกรายวิชา

.....

จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย
------------	------	--------------	-----------------	---------	------------

2. ฉันแสดงกิริยาสุภาพอ่อนโยนกับทุกคน

.....

จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย
------------	------	--------------	-----------------	---------	------------

3. ฉันแต่งกายโดยไม่ค่อยคำนึงถึงผู้ที่เกี่ยวข้อง

.....

จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย
------------	------	--------------	-----------------	---------	------------

4. ฉันมักพิจารณาโดยฟังความจากผู้เดียว เมื่อต้องแก้ปัญหาระหว่างคนสองคน

.....

จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย
------------	------	--------------	-----------------	---------	------------

5. ฉันทำงานที่ครูมอบหมายเสร็จไม่คอยทันตามเวลาที่กำหนด

.....

จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย
------------	------	--------------	-----------------	---------	------------

6. ฉันไม่ค่อยให้ความสำคัญกับคนยากจนทุกคน

.....
 จริงที่สุด จริง ก่อนข้างจริง ก่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย

7. ฉันไม่ค่อยระมัดระวังคำพูดที่อาจทำให้คู่สนทนาเสียใจ

.....
 จริงที่สุด จริง ก่อนข้างจริง ก่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย

8. ฉันร่วมกิจกรรมกับคนในชุมชนเพื่อช่วยเหลือผู้เดือดร้อนบ่อยๆ

.....
 จริงที่สุด จริง ก่อนข้างจริง ก่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย

9. ฉันมักแสดงอาการก้าวร้าวทันทีเมื่อเพื่อนพูดไม่ถูกใจ

.....
 จริงที่สุด จริง ก่อนข้างจริง ก่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย

10. ฉันไม่ค่อยให้ความสำคัญร่วมมือกับผู้อื่นในการทำกิจกรรมกลุ่ม

.....
 จริงที่สุด จริง ก่อนข้างจริง ก่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย

11. ฉันชวนเพื่อนหนีเรียนบ่อยครั้งเมื่อมีโอกาส

.....
 จริงที่สุด จริง ก่อนข้างจริง ก่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย

12. ฉันแสดงความยินดีอย่างจริงใจในความสำเร็จของเพื่อน

.....
 จริงที่สุด จริง ก่อนข้างจริง ก่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย

13. ฉันไม่เคยนำหนังสือเรียนที่ใช้แล้วให้ผู้อื่นที่สามารถใช้ประโยชน์ได้อีก

.....
 จริงที่สุด จริง ก่อนข้างจริง ก่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย

14. ฉันให้ความช่วยเหลือผู้ที่มีบุญคุณเท่านั้น

.....
 จริงที่สุด จริง ก่อนข้างจริง ก่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย

15. ฉันช่วยเหลือผู้สูงอายุหรือผู้พิการเดินข้ามถนนเสมอ

.....
 จริงที่สุด จริง ก่อนข้างจริง ก่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย

16. ฉันไม่ค่อยให้ความร่วมมือกับเพื่อนอย่างเต็มที่เมื่อทำกิจกรรมร่วมกัน

.....
 จริงที่สุด จริง ก่อนข้างจริง ก่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย

17. ฉันพูดให้เพื่อนเห็นประโยชน์ของการศึกษา

.....
 จริงที่สุด จริง ก่อนข้างจริง ก่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย

18. ฉันชักชวนเพื่อนให้ทำกิจกรรมต่างๆที่เป็นประโยชน์ต่อโรงเรียนและชุมชน

.....
 จริงที่สุด จริง ก่อนข้างจริง ก่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย

19. ฉันหลีกเลี่ยงการอธิบายเรื่องที่ยุ่งยากให้คนอื่นเข้าใจอยู่บ่อยๆ

.....
 จริงที่สุด จริง ก่อนข้างจริง ก่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย

20. ฉันเตือนเพื่อนถึงอันตรายจากการเที่ยวกลางคืน

.....
 จริงที่สุด จริง ก่อนข้างจริง ก่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย

21. ฉันช่วยผู้มาปรึกษาให้คิดหาทางแก้ไขปัญหาหลายๆวิธี

.....
 จริงที่สุด จริง ก่อนข้างจริง ก่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย

22. ฉันไม่ค่อยให้ความร่วมมือกับผู้อื่นในการรักษาความสะอาดสถานที่สาธารณะ

.....
 จริงที่สุด จริง ก่อนข้างจริง ก่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย

23. ฉันช่วยเหลือทุกคนในชุมชนที่มาขอความร่วมมือ

.....
 จริงที่สุด จริง ก่อนข้างจริง ก่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย

24. ฉันไม่ค่อยช่วยเหลือผู้อื่นที่เดือดร้อน

.....
 จริงที่สุด จริง ก่อนข้างจริง ก่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย

25. ฉันหลีกเลี่ยงการร่วมกิจกรรมกับเพื่อนบ้านในการพัฒนาหมู่บ้าน

.....
 จริงที่สุด จริง ก่อนข้างจริง ก่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย

ตอนที่ 3 แบบสอบถามการอบรมเลี้ยงดูของครอบครัว

.....

คำชี้แจง ให้พิจารณาว่าข้อความต่อไปนี้ตรงกับความเป็นจริงของนักเรียนมากน้อยเพียงใด
แล้วทำเครื่องหมาย ✓ ลงบนเส้น ที่ตรงกับความเป็นจริงของนักเรียน
มากที่สุด โปรดทำให้ครบทุกข้อ

1. พ่อ / แม่ไม่เคยสนใจทุกข์สุขของฉัน

.....
 จริงที่สุด จริง ก่อนข้างจริง ก่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย

2. พ่อ / แม่ไม่ชอบให้ฉันปรึกษาหรือขอคำแนะนำจากท่าน

.....
 จริงที่สุด จริง ก่อนข้างจริง ก่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย

3. พ่อ / แม่ยอมรับฟังความคิดเห็นของฉัน

.....
 จริงที่สุด จริง ก่อนข้างจริง ก่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย

4. พ่อ / แม่ทำตัวห่างเหินฉัน

.....
 จริงที่สุด จริง ก่อนข้างจริง ก่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย

5. พ่อ / แม่เป็นที่ปรึกษาที่ดีของฉัน

.....
 จริงที่สุด จริง ก่อนข้างจริง ก่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย

6. พ่อ / แม่อบรมสั่งสอนเพื่อต้องการให้ฉันเป็นคนดี

.....
 จริงที่สุด จริง ก่อนข้างจริง ก่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย

7. พ่อ / แม่ให้เวลาแก่ฉันน้อยเกินไป

.....
 จริงที่สุด จริง ก่อนข้างจริง ก่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย

8. พ่อ / แม่มีอารมณ์ไม่ดีเมื่อฉันเข้าไปใกล้ท่าน

.....
 จริงที่สุด จริง ก่อนข้างจริง ก่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย

19. พ่อ / แม่สอบถามฉันก่อนเสมอก่อนให้เงินฉันไปซื้อสิ่งของต่างๆ

.....
 จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย

20. ฉันมักมีความคิดเห็นแตกต่างจากพ่อ / แม่

.....
 จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย

ภาคผนวก จ

ชุดกิจกรรมเพื่อพัฒนาพฤติกรรมความเป็นกัลยาณมิตร

โครงสร้างชุดกิจกรรมแนะแนวที่ใช้พัฒนาพฤติกรรมความเป็นกัลยาณมิตร

ลำดับที่ ของกิจกรรม	ชื่อกิจกรรม	วัตถุประสงค์	เทคนิค/วิธีการ
ปฐมนิเทศ			
1	“เพื่อนใหม่ “	เมื่อปฏิบัติกิจกรรมเสร็จแล้ว นักเรียนสามารถ : 1. สรุปและยกตัวอย่างความสำคัญของการมี สัมพันธภาพที่ดีกับเพื่อนได้ 2. แสดงออกถึงการมีสัมพันธภาพที่ดีกับเพื่อน และผู้เกี่ยวข้องได้ 3. แสดงออก ถึงความสนใจร่วมกิจกรรมต่อไป จนครบทุกกิจกรรม	- การอภิปราย - การแสดงบทบาท สมมติ - การฝึก การมีสัมพันธภาพ ที่ดีกับเพื่อน
องค์ประกอบที่ 1 พฤติกรรมความเป็นกัลยาณมิตรซึ่งเป็นตัวแบบมิตรที่ดีของเพื่อน			
2	“พูดหวานขาน เพราะ “	เมื่อปฏิบัติกิจกรรมเสร็จแล้ว นักเรียนสามารถ : 1. สรุปและยกตัวอย่างความสำคัญของการใช้ กิริยาจาสุภาพอย่างจริงใจได้ 2. กล่าวชมเชยและแสดงความยินดีเมื่อเพื่อน ประสบความสำเร็จหรือกระทำสิ่งที่เหมาะสม ได้ 3. พูดและแสดงการตอบรับได้เหมาะสมเมื่อ ได้รับคำชมเชยหรือความยินดีจากเพื่อนได้ 4. เสนอนแนะแนวทางการนำสิ่งที่ได้เรียนรู้ไป ใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวันได้	- การฝึกกล่าวชมเชย แสดงความยินดีเมื่อ เพื่อนประสบ ความสำเร็จ - การฝึกแสดง การตอบรับ เมื่อ ได้รับคำชมเชย หรือความยินดี จากเพื่อน

ลำดับที่ ของกิจกรรม	ชื่อกิจกรรม	วัตถุประสงค์	เทคนิค/วิธีการ/ทฤษฎี
3	“ตัวแบบที่ดี ของเพื่อน”	เมื่อปฏิบัติกิจกรรมเสร็จแล้ว นักเรียนสามารถ : 1. สรุปและยกตัวอย่างความสำคัญของการ ตอบสนองต่อความรู้สึกของเพื่อน ได้ 2. แสดงออกถึงความเข้าใจอย่างลึกซึ้ง ที่มีต่อ เพื่อน ได้ 3. แสดงออกถึงการตอบสนองต่อความรู้สึก ดีใจ เสียใจ โกรธ ของเพื่อน ได้	- การอภิปราย - การฝึกแสดงออกถึง ความเข้าใจและ การตอบสนองต่อ ความรู้สึกดีใจ เสียใจ และ โกรธ ของเพื่อน
4	“ความ ภาคภูมิใจ”	เมื่อปฏิบัติกิจกรรมเสร็จแล้ว นักเรียนสามารถ : 1. สรุปและยกตัวอย่างความสำคัญของการ ตั้งใจเรียนและการใฝ่เรียนใฝ่รู้อยู่เสมอได้ 2. แสดงออกถึงการใฝ่เรียนใฝ่รู้ได้ 4. เสนอแนะแนวทางการนำสิ่งที่ได้เรียนรู้ไปใช้ ประโยชน์ในชีวิตประจำวันได้	- การศึกษากรณี ตัวอย่าง - การอภิปราย - การฝึกแสดงออกถึง การใฝ่เรียนใฝ่รู้
องค์ประกอบที่ 2 พุทธิกรรมความเป็นกัลยาณมิตรกับผู้อื่น			
5	“กำลังใจให้ เธอ”	เมื่อปฏิบัติกิจกรรมเสร็จแล้ว นักเรียนสามารถ : 1. สรุปและยกตัวอย่างความสำคัญของการ สร้างความสัมพันธ์กับผู้อื่นได้ 2. พุคให้กำลังใจผู้อื่น พุคส่งเสริมผู้อื่นในทางที่ ดี และแนะนำผู้อื่นให้ทำกิจกรรมที่เป็น ประโยชน์ได้ 3. เสนอแนะแนวทางการนำสิ่งที่ได้เรียนรู้ไปใช้ ประโยชน์ในชีวิตประจำวันได้	- การแสดงบทบาท สมมติ - การอภิปราย - การฝึกพุดให้กำลังใจ ผู้อื่น พุคส่งเสริมผู้อื่น ในทางที่ดี และ แนะนำผู้อื่นให้ทำ กิจกรรมที่ เป็นประโยชน์

ลำดับที่ ของกิจกรรม	ชื่อกิจกรรม	วัตถุประสงค์	เทคนิค/วิธีการ
6	“ช่วยกันให้ดี ...มีความสุข”	เมื่อปฏิบัติกิจกรรมเสร็จแล้ว นักเรียนสามารถ : 1. สรุปและยกตัวอย่างความสำคัญของการช่วยเหลือกันได้ 2. ยกตัวอย่างวิธีการช่วยเหลือกันอย่างเต็มกำลังกาย ใจ และ สติปัญญาได้ 3. แสดงออกถึงการช่วยเหลือกันอย่างเต็มกำลังกาย ใจ และ สติปัญญาได้ 4. เสนอแนะแนวทางการนำสิ่งที่ได้เรียนรู้ไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวันได้	- การแสดงบทบาทสมมติ - การฝึกแสดงออกถึงการช่วยเหลือกันอย่างเต็มกำลังกาย ใจ และ สติปัญญา
7	“หยุดคิด... สะกิดเพื่อน”	เมื่อปฏิบัติกิจกรรมเสร็จแล้ว นักเรียนสามารถ : 1. สรุปและยกตัวอย่างความสำคัญของการไม่ชักนำผู้อื่นไปในทางที่ผิดได้ 2. แสดงออกถึงการไม่ชักจูงผู้อื่นไปในทางที่ผิดได้ 3. เสนอแนะแนวทางการนำสิ่งที่ได้เรียนรู้ไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวันได้	- การอภิปราย - การฝึกแสดงออกถึงการไม่ชักจูงผู้อื่นไปในทางที่ผิด
องค์ประกอบที่ 3 พฤติกรรมความเป็นกัลยาณมิตรกับคนส่วนรวม			
8	“กฎระเบียบ”	เมื่อปฏิบัติกิจกรรมเสร็จแล้ว นักเรียนสามารถ : 1. สรุปและยกตัวอย่างความสำคัญของการปฏิบัติตาม กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ ของคนส่วนรวมได้ 2. แสดงออกถึงการปฏิบัติตามกฎระเบียบ ข้อบังคับ ของคนส่วนรวมในสังคมได้ 3. เสนอแนะแนวทางการนำสิ่งที่ได้เรียนรู้ไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวันได้	- การแสดงบทบาทสมมติ - การอภิปราย - การฝึกแสดงออกถึงการปฏิบัติตามกฎระเบียบ ข้อบังคับ ของคนส่วนรวมในสังคม

ลำดับที่ ของกิจกรรม	ชื่อกิจกรรม	วัตถุประสงค์	เทคนิค/วิธีการ
9	“ทำตนให้เป็น ประโยชน์”	เมื่อปฏิบัติกิจกรรมเสร็จแล้ว นักเรียนสามารถ : 1.สรุปและยกตัวอย่างความสำคัญของการ ทำตนให้เป็นประโยชน์กับคนส่วนรวมได้ 2.ปฏิบัติตนให้เป็นประโยชน์กับคนส่วนรวม ได้ 3.ปฏิบัติตนเป็นมิตรกับคนส่วนรวมในสังคม ได้ 4.เสนอแนะแนวทางการนำสิ่งที่ได้เรียนรู้ไปใช้ ประโยชน์ในชีวิตประจำวันได้	- การอภิปราย - การเล่นละคร - การฝึกปฏิบัติตนให้ เป็นประโยชน์ และการปฏิบัติตน เป็นมิตรกับ คนส่วนรวม
10	“สมบัติของ ส่วนรวม”	เมื่อปฏิบัติกิจกรรมเสร็จแล้ว นักเรียนสามารถ : 1. สรุปและยกตัวอย่างความสำคัญของผลดีและ ผลเสียที่เกิดจากการใช้และการไม่รักษา สาธารณสมบัติของคนส่วนรวมได้ 2. แสดงออกถึงการใช้สาธารณสมบัติของคน ส่วนรวมอย่างรู้คุณค่าได้ 3. เสนอแนะแนวทางการนำสิ่งที่ได้เรียนรู้ไปใช้ ประโยชน์ในชีวิตประจำวันได้	- การอภิปราย - การฝึกแสดงออกถึง การใช้สาธารณ สมบัติของคน ส่วนรวม อย่างรู้คุณค่า
ปัจฉิมนิเทศ			
11	“มิตรที่ดี”	เมื่อปฏิบัติกิจกรรมเสร็จแล้ว นักเรียนสามารถ : 1.สรุปและยกตัวอย่างความสำคัญของ พฤติกรรมความเป็นกัลยาณมิตรได้ 2.แสดงออกถึงความเป็นกัลยาณมิตรได้ 3. เสนอแนะแนวทางการนำสิ่งที่ได้เรียนรู้ไปใช้ ประโยชน์ในชีวิตประจำวันได้	- การอภิปราย -การฝึกพฤติกรรม ความเป็น กัลยาณมิตร

กิจกรรมที่ 1 ปฐมนิเทศ

ชื่อกิจกรรม “เพื่อนใหม่”

เวลา 1 ชั่วโมง

ระดับ/วัยของผู้เข้าร่วมกิจกรรม มัธยมศึกษาปีที่ 2

ขนาดของกลุ่มประมาณ 30-40 คน

แนวคิด

การปฐมนิเทศเป็นการสร้างสัมพันธ์ภาพที่ดีระหว่างครูกับนักเรียน และนักเรียนกับนักเรียน อีกทั้งการชี้แจงเป้าหมายของการจัดกิจกรรมทั้งหมด และข้อตกลงต่างๆ ในการร่วมกิจกรรม จะช่วยให้การเรียนรู้ร่วมกันมีความสุข มีบรรยากาศที่ดี และประสบความสำเร็จ

วัตถุประสงค์ เมื่อปฏิบัติกิจกรรมเสร็จแล้ว นักเรียนสามารถ :

1. สรุปและยกตัวอย่างความสำคัญของการมีสัมพันธ์ภาพที่ดีกับเพื่อน
2. แสดงออกถึงการมีสัมพันธ์ภาพที่ดีกับเพื่อนและผู้เกี่ยวข้องได้
3. แสดงออก ถึงความสนใจร่วมกิจกรรมต่อไปจนครบทุกกิจกรรม

ขั้นตอนกิจกรรม

1 ขั้นนำ 10 นาที

1. ให้นักเรียนร่วมกันร้องเพลง “สวัสดี” และแสดงการไหว้สวัสดีกับเพื่อนเพื่อทักทายกัน (Ac, G)

2. ครูชี้แจงเป้าหมายของการจัดกิจกรรมและแนว ข้อตกลงต่างๆ และนัดหมายในการร่วมกิจกรรม

2 ขั้นกิจกรรมหลัก (40 นาที)

1. ให้ตัวแทนนักเรียนแจกกระดาษรูปหัวใจให้เพื่อนคนละ 1 แผ่น
2. ให้นักเรียนแข่งกันสัมภาษณ์เพื่อน 5 คน คนละ 2 ประเด็นในสิ่งที่ตนเองสนใจ และอยากรู้ภายในเวลา 5 นาที แล้วให้ใส่ชื่อเพื่อน และข้อมูลที่ได้รับจากการพูดคุยลงในรูปหัวใจแต่ละดวง นักเรียนที่ทำเสร็จเร็วที่สุดและครบถ้วนเป็นผู้ชนะ ครูเชิญชวนให้เพื่อนนักเรียนปรบมือแสดงความชื่นชม
3. ให้นักเรียนแบ่งออกเป็น 5 กลุ่ม โดยนับ 1-2-3-4-5 แล้วจับกลุ่มเป็น 5 กลุ่มย่อย
4. ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มย่อยร่วมกันอภิปรายและหาข้อสรุปเกี่ยวกับความสำคัญของการมีสัมพันธ์ภาพที่ดีกับเพื่อน และวิธีการสร้างสัมพันธ์ภาพที่ดีกับเพื่อน (Ac, G, E, P)
5. ให้นักเรียนในแต่ละกลุ่มย่อยฝึกการสร้างสัมพันธ์ภาพที่ดีกับเพื่อน และแลกเปลี่ยนข้อเสนอแนะระหว่างกัน (Ac, G, E, P)

3 ชั้นสรุป (10 นาที)

1. ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปและยกตัวอย่างความสำคัญของการมีสัมพันธภาพที่ดีกับเพื่อนหรือผู้เกี่ยวข้อง (Ac, G, E)
2. นักเรียนแสดงตัวอย่างการสร้างสัมพันธภาพที่ดีกับเพื่อน(Ac,E,)
3. นักเรียนเสนอแนะแนวทางการนำสิ่งที่ได้เรียนรู้ไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวัน(E,Ap)

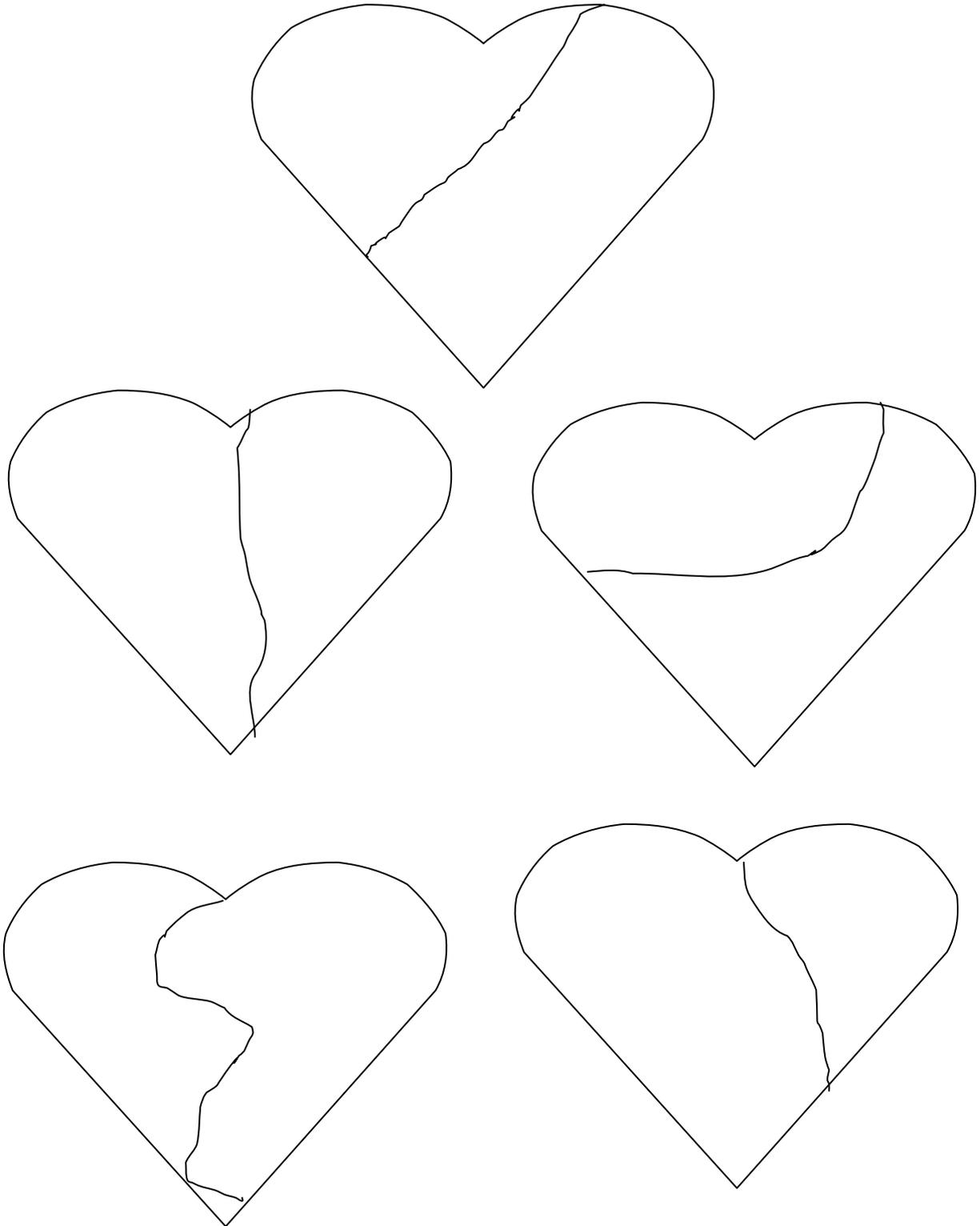
สื่อ/อุปกรณ์/แหล่งความรู้

1. เพลงสวัสดี
2. กระดาษรูปหัวใจ

การประเมินผล ประเมินตามวัตถุประสงค์ของกิจกรรม โดย :

1. สังเกตจากความสนใจของนักเรียนขณะปฏิบัติกิจกรรม
2. การร่วมอภิปรายแสดงความคิดเห็น
3. การสรุปการแสดงพฤติกรรมและการเสนอแนะของนักเรียน

“หัวใจของใครเอ่ย”

เพลงสวัสดี

สวัสดี สวัสดี วันนี้เรามาเจอกัน เธอกับฉันพบกัน สวัสดี

นักเรียนแสดงทำประกอบเพลงโดยการจับคู่ แสดงออกถึงการทักทายกันด้วยวิธีการ สวัสดีกัน

กิจกรรมที่ 2

ชื่อกิจกรรม “พูดหวานขานเพราะ”

เวลา 1 ชั่วโมง

ระดับ/วัยของผู้เข้าร่วมกิจกรรม มัธยมศึกษาปีที่ 2

ขนาดของกลุ่มประมาณ 30-40 คน

แนวคิด

การพูดจาแสดงความยินดีอย่างจริงใจกับความสำเร็จของเพื่อนหรือผู้ที่เกี่ยวข้องเป็นการแสดงออกที่สร้างความรู้สึกที่ดีต่อกัน

วัตถุประสงค์ เมื่อปฏิบัติกิจกรรมเสร็จแล้ว นักเรียนสามารถ :

1. สรุปและยกตัวอย่างความสำคัญของการใช้กิริยาจาสุภาพอย่างจริงใจกับเพื่อนได้
2. กล่าวชมเชยและแสดงความยินดีเมื่อเพื่อนประสบความสำเร็จหรือกระทำสิ่งที่เหมาะสมได้
3. พูดและแสดงการตอบรับได้เหมาะสมเมื่อได้รับคำชมเชยหรือความยินดีจากเพื่อนได้
4. เสนอแนะแนวทางการนำสิ่งที่ได้เรียนรู้ไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวันได้

ขั้นตอนกิจกรรม

1. ขั้นนำ (10 นาที)

1. ให้นักเรียนดูภาพศิษย์เก่า บุคคลในชุมชน หรือคนเด่นคนดังที่มีกิริยาจาที่สุภาพและวัยรุ่นส่วนใหญ่ชื่นชม
2. สนทนาเกี่ยวกับ ตัวแบบที่นักเรียนชอบและอยากทำตามว่าเป็นใคร และเพราะเหตุใด (Ac, G)

2. ขั้นกิจกรรมหลัก (40 นาที)

1. ให้นักเรียนจับคู่กับเพื่อนแล้วให้พิจารณานุคลิกภาพหรือรูปร่างหน้าตาของตนเองว่ามีส่วนใดที่เราชอบ เพราะเหตุใด (Ac, G)
2. ให้นักเรียนผลัดกันกล่าวคำชมเชยอย่างจริงใจกับคู่ของตนเอง และกล่าวคำตอบรับคำชมเชยเมื่อคู่ของตนเองกล่าวคำชมเชยมา (A)
3. ให้นักเรียนแบ่งกลุ่มๆละ 5 คน แข่งกันเล่นเกมโดยจับสลากอักษรภาษาอังกฤษ

G	R	A	C	E
---	---	---	---	---

 โดยให้แต่ละกลุ่มเขียนคำชมเชยต่างๆแข่งกันในกระดาษที่แจกให้ ได้มากที่สุดในเวลา 10 นาที (Ac, G, E, P)

4. ให้ตัวแทนกลุ่มออกมานับจำนวนคำของกลุ่มอื่นและพิจารณาว่ามีคำใดที่ไม่ใช่คำกล่าวชมเชยให้ตัดออก แล้วจัดลำดับกลุ่มที่ได้คะแนนสูงสุดถึงต่ำสุดตามลำดับ ครอบคลุมรางวัล เช่น ปากกา ดินสอ สมุด ให้กลุ่มที่ชนะเลิศ (Ac, G, P)

5. นักเรียนฝึกการกล่าวชมเชย แสดงความยินดี และแสดงการตอบรับเมื่อได้รับคำชมเชย หรือความยินดี โดยจับคู่ฝึกกับเพื่อนในกลุ่มย่อย และแลกเปลี่ยนข้อเสนอแนะระหว่างกัน (Ac, E, P)

3. ขั้นสรุป (10 นาที)

1. ตัวแทนนักเรียนแต่ละกลุ่มย่อยยกตัวอย่างความสำคัญของการใช้กิริยาวาจาสุภาพอย่างจริงใจกับเพื่อน (Ac, G, E, P, Ap)

2. นักเรียนเสนอแนะแนวทางการนำสิ่งที่ได้เรียนรู้ไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวัน (Ap)

สื่อ/อุปกรณ์/แหล่งความรู้

1. รูปภาพคนเด่น คนดัง
2. ดินสอ/ปากกา/สมุด/กระดาษ
3. แบบจดบันทึกการกล่าวคำชมเชยและการตอบรับ
4. สลากสำหรับแบ่งกลุ่มเป็นอักษรภาษาอังกฤษ G- R -A- C- E

การประเมินผล ประเมินตามวัตถุประสงค์ของกิจกรรม โดย :

1. สังเกตจากความสนใจของนักเรียนขณะปฏิบัติกิจกรรม
2. การร่วมอภิปรายแสดงความคิดเห็น
3. การยกตัวอย่าง การแสดงพฤติกรรม และการเสนอแนะของนักเรียน

รูปภาพคนดัง

รูปภาพ นายกรัฐมนตรี

ที่มา : <http://www.Chaoprayanews.com/tag>

รูปภาพ ดารา

ที่มา : <http://Campns.Sanoole.Teen-zane!spice-03939.php>

กิจกรรมที่ 3

ชื่อกิจกรรม “ตัวแบบที่ดีของเพื่อน”

เวลา 1 ชั่วโมง

ระดับ/วัยของผู้เข้าร่วมกิจกรรม มัธยมศึกษาปีที่ 2

ขนาดของกลุ่มประมาณ 30-40 คน

แนวคิด

การแสดงออกถึงความเข้าใจอย่างลึกซึ้ง และการแสดงออกถึงการตอบสนองต่อความรู้สึก ดีใจ เสียใจ และโกรธของเพื่อนได้อย่างถูกต้อง เหมาะสม มีความสำคัญต่อการปฏิบัติตน ให้นำคบหา และเป็นตัวแบบที่ดี

วัตถุประสงค์ เมื่อปฏิบัติกิจกรรมเสร็จแล้ว นักเรียนสามารถ :

1. สรุปและยกตัวอย่างความสำคัญของการตอบสนองต่อความรู้สึกของเพื่อนได้
2. แสดงออกถึงความเข้าใจอย่างลึกซึ้ง การสะท้อนความรู้สึกของเพื่อนที่ดีใจ เสียใจ โกรธ ได้
3. แสดงการตอบสนองต่อความรู้สึกดีใจ เสียใจ โกรธ ของเพื่อนได้

ขั้นตอนกิจกรรม

1. ขั้นนำ (10 นาที)

1. ให้นักเรียนนึกถึงเหตุการณ์ที่ตนเคยประสบในชีวิตที่ผ่านมาซึ่งทำให้เกิดความรู้สึกดีใจ เสียใจ และ โกรธมากที่สุด พร้อมทั้งบอกพฤติกรรมของคนที่แสดงออกขณะนั้น (Ac)
2. ให้นึกถึงว่าในขณะที่นักเรียนมีความรู้สึกดีใจ เสียใจ และ โกรธนั้น มีเพื่อนคนใดเข้าใจความรู้สึกนั้นหรือไม่ (E)
 - ถ้ามี... เพื่อนทำอย่างไร นักเรียนพอใจหรือไม่
 - หากนักเรียนไม่พอใจ ถ้าย้อนเวลาได้ ต้องการให้เพื่อนทำอย่างไร
 - ถ้าไม่มี... นักเรียนต้องการเพื่อนหรือไม่ และอยากให้เขาทำอย่างไร

เพราะเหตุใด

2. ขั้นกิจกรรมหลัก (40 นาที)

1. ให้นักเรียนแบ่งเป็น 5 กลุ่ม โดยการจับสลากอักษรภาษาอังกฤษ

A	N	G	R	Y
---	---	---	---	---

 ให้ผู้ที่ได้อักษรเหมือนกันจับกลุ่มเดียวกัน

2. ให้นักเรียนผสมคำและแข่งขันกันแปลความหมายและครูเฉลยคำแปล
ครูให้การเสริมแรงแก่กลุ่มที่แปลคำได้ถูกต้องและเร็วที่สุด
3. ให้นักเรียนแต่ละคนในกลุ่มย่อยเล่าถึงประสบการณ์ตรงของตนเองเมื่อ
รู้สึกดีใจ หรือเสียใจ หรือ โกรธ และความต้องการที่จะได้รับการตอบสนองจากเพื่อนที่ใกล้ชิด
ให้สมาชิกในกลุ่มฟัง(Ac, G, E, P)
4. ให้เลขานุการกลุ่มสรุปพฤติกรรม และความต้องการได้รับการตอบสนองใน
ใบงาน (E, P)
5. นักเรียนในกลุ่มฝึกการแสดงออกถึงความเข้าใจอย่างลึกซึ้งและการตอบสนอง
ต่อความรู้สึกของเพื่อนที่ดีใจ หรือเสียใจ หรือ โกรธอย่างถูกต้องเหมาะสม
6. เลขานุการของกลุ่มย่อยนำเสนอผลสรุปว่า ความรู้สึกดีใจ เสียใจ โกรธ มีผลต่อ
การแสดงพฤติกรรมอย่างไรบ้าง และผู้้นั้นต้องการให้เพื่อนที่ใกล้ชิดปฏิบัติอย่างไร เพราะเหตุใด
(Ac, G, E, P)

3. ขั้นสรุป (10 นาที)

1. ให้ตัวแทนกลุ่มย่อยยกตัวอย่างความสำคัญของการตอบสนองต่อความรู้สึกของ
เพื่อนได้อย่างถูกต้อง เหมาะสม เมื่อเพื่อนมีความรู้สึกดีใจ เสียใจ และ โกรธ (Ac, G, E, P)
2. นักเรียนร่วมกันเสนอแนะแนวทางการนำสิ่งที่ได้เรียนรู้ไปใช้ประโยชน์ใน
ชีวิตประจำวัน (Ap)

สื่อ/อุปกรณ์/แหล่งความรู้

1. ใบงาน
2. สลากแบ่งกลุ่มย่อยเป็นอักษรภาษาอังกฤษ A-N-G-R-Y

การประเมินผล ประเมินตามวัตถุประสงค์ของกิจกรรม โดย :

1. สังเกตจากความสนใจของนักเรียนขณะปฏิบัติกิจกรรม
2. การร่วมอภิปรายแสดงความคิดเห็นและการฝึกแสดงพฤติกรรม
3. การยกตัวอย่างและการเสนอแนะของนักเรียน

ใบงาน
“ตัวแบบที่ดีของเพื่อน”

ชื่อกลุ่ม.....

คำชี้แจง

1. ให้นักเรียนแต่ละคนเล่าประสบการณ์ตรงของตนเองเกี่ยวกับความรู้สึก ดีใจ หรือเสียใจ หรือ โกรธ พฤติกรรมที่แสดงออก และความต้องการที่จะได้รับการตอบสนองจากเพื่อนที่ใกล้ชิด ให้สมาชิกในกลุ่มฟัง
2. ให้เลขานุการของแต่ละกลุ่มสรุปความรู้สึก พฤติกรรมที่แสดงออก และความต้องการได้รับการตอบสนองของนักเรียนแต่ละคนลงในใบงาน

คนที่ 1.....

.....

คนที่ 2.....

.....

คนที่ 3.....

.....

คนที่ 4.....

.....

คนที่ 5.....

.....

คนที่ 6.....

.....

.....

กิจกรรมที่ 4

ชื่อกิจกรรม “ความภาคภูมิใจ”

เวลา 1 ชั่วโมง

ระดับ/วัยของผู้เข้าร่วมกิจกรรม มัธยมศึกษาปีที่ 2

ขนาดของกลุ่มประมาณ 30-40 คน

แนวคิด

ผู้ที่มีพฤติกรรมใฝ่เรียนใฝ่รู้อยู่เสมอ มักพบความสำเร็จในการเรียนและการทำงาน ซึ่งเป็นตัวแบบที่ดีของเพื่อน และเป็นที่ยิ่งของเพื่อนได้

วัตถุประสงค์ เมื่อปฏิบัติกิจกรรมเสร็จแล้ว นักเรียนสามารถ :

1. สรุปและยกตัวอย่างความสำคัญของการตั้งใจเรียนและการใฝ่เรียนใฝ่รู้อยู่เสมอได้
2. แสดงออกถึงการใฝ่เรียนใฝ่รู้ได้
3. เสนอแนะแนวทางการนำสิ่งที่ได้เรียนรู้ไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวันได้

ขั้นตอนกิจกรรม

1. ขั้นนำ (10 นาที)

1. สนทนาเกี่ยวกับข่าวของนักเรียนวัยรุ่นซึ่งไปสร้างชื่อเสียงด้านการศึกษา(Ac, G)
2. ให้นักเรียนอาสาตอบว่า นักเรียนชอบเรียนวิชาอะไร และเพราะเหตุใด
3. ให้นักเรียนอาสาสมัครพูดถึงพฤติกรรมการเรียนและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ในวิชาที่ชอบของตนเองให้เพื่อนฟัง (Ac, G, E)

2. ขั้นกิจกรรมหลัก (40 นาที)

1. แบ่งนักเรียนออกเป็น 5 กลุ่มย่อยโดยการนับ 1-2-3-4-5 ให้นักเรียนจับกลุ่มกับเพื่อนที่นับได้เลขเดียวกัน

2. แจกเอกสารเรื่อง “ความภาคภูมิใจ” คนละ 1 แผ่น เพื่อให้ นักเรียนศึกษาและแสดงความคิดเห็น (P)

3. นักเรียนแต่ละกลุ่มย่อยอภิปราย และหาข้อสรุปของกลุ่มร่วมกันในหัวข้อต่อไปนี้ (Ac, P)

- เด็กชายต้อม และเด็กชายตัน มีพฤติกรรมการเรียนอย่างไร ใครเป็นตัวแบบที่ดีของเพื่อน

- นักเรียนที่ดีควรมีพฤติกรรมใฝ่เรียนใฝ่รู้ได้อย่างไร เพราะเหตุใด

4. นักเรียนแต่ละกลุ่มฝึกการแสดงออกถึงการตั้งใจเรียน และการแสดงออกถึงการใฝ่เรียนใฝ่รู้

5. ให้ตัวแทนแต่ละกลุ่มออกมารายงานผลการอภิปราย และแสดงตัวอย่างพฤติกรรมใฝ่เรียนใฝ่รู้ (Ac, G, E, P,Ap)

3. ขั้นสรุป (10 นาที)

1. ตัวแทนแต่ละกลุ่มยกตัวอย่างความสำคัญของการใฝ่เรียนใฝ่รู้ (Ac, G, E, P,Ap)
2. ให้นักเรียนแต่ละกลุ่ม เสนอชื่อเพื่อนที่มีพฤติกรรมการใฝ่เรียนใฝ่รู้อยู่เสมอ กลุ่มละ 1 คน ครูชมเชย และเชิญชวนให้นักเรียนปรบมือแสดงความชื่นชม ยกย่อง (Ac, G, E, P)
3. นักเรียนร่วมกันเสนอแนะแนวทางการนำสิ่งที่ได้เรียนรู้ไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวัน (Ap)

สื่อ/อุปกรณ์/แหล่งความรู้

เอกสารกรณีตัวอย่าง เรื่อง “ความภาคภูมิใจ”

การประเมินผล ประเมินตามวัตถุประสงค์ของกิจกรรม โดย :

1. สังเกตจากความสนใจของนักเรียนขณะปฏิบัติกิจกรรม
2. การร่วมอภิปรายแสดงความคิดเห็นและการฝึกพฤติกรรม
3. การยกตัวอย่างและการเสนอแนะของนักเรียน

เอกสารกรณีตัวอย่าง เรื่อง “ความภาคภูมิใจ”

เด็กชายต้อม และเด็กชายต้น เป็นนักเรียนห้องเดียวกัน เรียนอยู่ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ต้อมตั้งใจเรียนหนังสือในขณะที่ครูสอน เช่น สนใจ ตั้งใจฟัง ไม่คุยกัน และถาม-ตอบเกี่ยวกับการเรียนการสอนอย่างสม่ำเสมอ เมื่อมีเวลาว่างต้อมจะบทวนบทเรียนและค้นคว้าหาความรู้ใหม่ๆ เพิ่มเติมอยู่เสมอ ส่วนต้น เวลาเรียนไม่ค่อยสนใจ นั่งเหม่อลอย เวลาครูถามอะไรก็ไม่ตอบ หรือตอบไม่ตรงกับเรื่องครูถาม เพราะไม่ได้ฟัง เมื่อมีเวลาว่างก็มักเที่ยวเล่น ไม่เคยอ่านหนังสือบทวนบทเรียน ทำการบ้าน หรือเข้าห้องสมุด

เมื่อโรงเรียนประกาศผลสอบปลายปี ปรากฏว่ามีนักเรียนสอบได้เกรดเฉลี่ยสูงถึง 3.90 ส่วนนักเรียนบางรายได้ผลการเรียนเป็น 0 ร มศ. มศ. เพราะเกียจคร้าน ไม่สนใจเรียนในขณะที่ครูสอน ไม่ทำการบ้านส่งตรงตามเวลา ต่างก็มีท่าทางเสียใจมาก นักเรียนที่สอบผ่านหมดทุกรายวิชาต่างดีใจมาก ในขณะที่เดียวกันก็มีความอาลัยอาวรณ์ที่จะต้องจากสถานศึกษาและครูเพื่อจะได้อีกศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นไป

วันเกียรติยศเป็นวันที่ประทับใจที่สุด ซึ่งทางโรงเรียนได้จัดงานให้ด้วยความรักและความชื่นชม โดยเชิญครู ผู้ปกครอง และศิษย์เก่ามาร่วมแสดงความยินดีในความสำเร็จของนักเรียน ผู้อำนวยการมอบใบประกาศนียบัตรให้แก่นักเรียนแล้ว จึงมอบรางวัลต่างๆ ให้แก่นักเรียนหลายคน เช่น เด็กชายต้อม ได้รับรางวัลเรียนดี เป็นต้น ส่วนเด็กชายต้นยังมีวิชาที่ติด 0 ร อีก 3 วิชา จึงต้องรอสอบแก้ตัวก่อนจึงจะได้ใบประกาศนียบัตร

กิจกรรมที่ 5

ชื่อกิจกรรม “กำลังใจให้เธอ”

เวลา 1 ชั่วโมง

ระดับ/วัยของผู้เข้าร่วมกิจกรรม มัธยมศึกษาปีที่ 2

ขนาดของกลุ่มประมาณ 30-40 คน

แนวคิด

การพูดให้กำลังใจผู้อื่น การพูดส่งเสริมผู้อื่นในทางที่ดี การไม่นินทาว่าร้ายผู้อื่น และการแนะนำผู้อื่นให้ทำกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ เป็นพฤติกรรมของการเป็นมิตรที่ดีกับผู้อื่น ซึ่งนักเรียนควรเรียนรู้และปฏิบัติได้ถูกต้อง

วัตถุประสงค์ เมื่อปฏิบัติกิจกรรมเสร็จแล้ว นักเรียนสามารถ :

1. สรุปและยกตัวอย่างความสำคัญของการสร้างความสัมพันธ์กับผู้อื่นได้
2. พูดให้กำลังใจผู้อื่น พูดส่งเสริมผู้อื่นในทางที่ดี และแนะนำผู้อื่นให้ทำกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ได้
3. เสนอแนะแนวทางการนำสิ่งที่ได้เรียนรู้ไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวันได้

ขั้นตอนกิจกรรม

1. ขั้นนำ (10 นาที)

1. ให้นักเรียนฟังเพลง “กำลังใจ” และร้องเพลงร่วมกัน แล้ววิเคราะห์เนื้อเพลงว่ามีสาระสำคัญเกี่ยวกับอะไรบ้าง (Ac, E, P)

2. ครูสนทนากับนักเรียนเกี่ยวกับประสบการณ์การพูดให้กำลังใจผู้อื่น การพูดส่งเสริมผู้อื่นในทางที่ดี การไม่นินทาว่าร้ายผู้อื่น และการแนะนำผู้อื่นให้ทำกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ (Ac)

2. ขั้นกิจกรรมหลัก (40 นาที)

1. ครูชี้แจงนักเรียนถึงการแสดงบทบาทสมมติเกี่ยวกับการพูดให้กำลังใจ โดยการพูดให้กำลังใจผู้อื่น การพูดส่งเสริมผู้อื่นในทางที่ดี การไม่นินทาว่าร้ายผู้อื่น และการแนะนำผู้อื่นให้ทำกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ โดยการกำหนดบทบาทให้นักเรียนแสดง

2. ครูให้นักเรียนอาสาสมัคร 4 คน ครูเชิญชวนนักเรียนปรบมือแสดงความชื่นชมนักเรียนอาสาสมัคร ส่วนนักเรียนที่เหลือเป็นผู้สังเกตการณ์ (Ac)

3. แจกเอกสารบทบาทสมมติให้ผู้แสดงศึกษา และซ้อมบทบาทที่ได้รับก่อนการแสดง

4. ภายหลังจากที่นักเรียนแสดงบทบาทสมมติแล้ว ให้นักเรียนแบ่งกลุ่ม 5 กลุ่ม โดยการนับ 1-2-3-4-5 ให้นักเรียนจับกลุ่มกับเพื่อนที่นับได้เลขเดียวกัน แล้วร่วมกันวิเคราะห์เกี่ยวกับความคิด ความรู้สึกของตัวละคร และกระตุ้นให้นักเรียนร่วมกันแสดงความคิดเห็นหาข้อสรุปดังนี้

- 1) การกระทำของฉัฐวุฒิ แสดงถึงอะไร
- 2) การกระทำของสายธาร แสดงถึงอะไร
- 3) การกระทำของสายธาร มีความเหมาะสมหรือไม่ เพราะเหตุใด
- 4) การกระทำของบ้งอร แสดงถึงอะไร
- 5) การกระทำของบ้งอร มีความเหมาะสมหรือไม่ เพราะเหตุใด
- 6) การแสดงบทบาทสมมติเรื่องนี้เกี่ยวข้องกับอะไร

5. ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มฝึกแสดงพฤติกรรมกรพุดให้กำลังใจผู้อื่น การพุดส่งเสริมผู้อื่นในทางที่ดี การไม่นินทาว่าร้ายผู้อื่น การแนะนำผู้อื่นให้ทำกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ และแลกเปลี่ยนข้อเสนอแนะกัน (Ac, E)

3. ขั้นสรุป (10 นาที)

1. นักเรียน และครูสรุปความสำคัญของการสร้างความสัมพันธ์ที่ดีกับผู้อื่น รวมทั้งการแสดงพฤติกรรมกรพุดให้กำลังใจผู้อื่น การพุดส่งเสริมผู้อื่นในทางที่ดี การไม่นินทาว่าร้ายผู้อื่น การแนะนำผู้อื่นให้ทำกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ (Ac, G, E, P, Ap)

2. นักเรียนร่วมกันเสนอแนะแนวทางการนำสิ่งที่ได้เรียนรู้ไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวัน (Ap)

สื่อ/อุปกรณ์/แหล่งความรู้

1. เพลง “กำลังใจ”
2. บทบาทสมมติ

การประเมินผล ประเมินตามวัตถุประสงค์ของกิจกรรม โดย :

1. สังเกตจากความสนใจของนักเรียนขณะปฏิบัติกิจกรรม
2. การร่วมอภิปรายแสดงความคิดเห็นและการฝึกพฤติกรรม
3. การสรุป และการเสนอแนะของนักเรียน

เพลง “กำลังใจ”

ผู้แต่ง เนื้อร้องและทำนอง : วงโฮป

ญ - ในยามที่ท้อแท้ ขอเพียงแค่คนหนึ่ง จะคิดถึงและคอยห่วงใย
 ในยามที่ชีวิต หม่นหมองร้องไห้ ขอเพียงมีใครปลอบใจสักคน
 ช - ในวันที่โลกร้าง ความหวังให้วาด มันขาดมันหาย ใครจะช่วยเติม
 เพิ่มพลังใจ ให้อันได้เริ่ม ต่อสู้อีกครั้งบนหนทางไกล
 * ญ - กำลังใจจากใครหนอ ขอเป็นทานให้ฝันให้ใฝ่
 ช - ให้ชีวิตได้มีแรงใจ ให้ดวงใจลุกโชนความหวัง
 ญ - กำลังใจจากใครหนอ ขอเป็นทานให้อันได้ไหม
 ช - ค้ำหยาดฝนบนฟากฟ้าไกล ที่หยาดรินสู่ผืน ดินแห้งผาก

(ซ้ำ*)

เอกสารประกอบการแสดงบทบาทสมมติ

เรื่อง “กำลังใจให้เธอ”

ในห้องเรียนเวลาเช้า ญัฐวุฒิกำลังนั่งอยู่คนเดียว สายธารเดินเข้ามา จึงพูดกับญัฐวุฒิว่า “ญัฐวุฒิเป็นอะไรไปจึงนั่งเหม่อ” ญัฐวุฒิจึงตอบสายธารไปว่า “ฉันไม่สบายใจเลย ฉันสอบวิชาคณิตศาสตร์ได้คะแนนน้อยที่สุด ฉันน่าจะอ่านหนังสือมากกว่านี้ แะจ้จ” ญัฐวุฒิหน้าเศร้า สายธารบอกกับญัฐวุฒิว่า “ไม่เห็นจะต้องมานั่งเศร้าเลย เธออ่านหนังสือน้อยก็ยอมสอบได้คะแนนน้อยเป็นธรรมดา เธออยากอ่านหนังสือน้อยทำไมล่ะ” เมื่อพูดเสร็จ สายธารก็นำเรื่องนี้ ไปเล่าให้เพื่อนๆ คนอื่นๆ ฟัง ทำให้ญัฐวุฒิรู้สึกอับอายมากขึ้น

ในเช้าวันต่อมา ญัฐวุฒินั่งอยู่คนเดียว หน้าเศร้าหมองกว่าเดิม บังอรเดินเข้ามา จึงพูดกับญัฐวุฒิว่า “ญัฐวุฒิเป็นอะไรไปนั่งหน้าเศร้าเชียว” ญัฐวุฒิจึงตอบบังอรไปว่า “ฉันไม่สบายใจเลย ฉันสอบวิชาคณิตศาสตร์ได้คะแนนน้อยที่สุด ฉันน่าจะอ่านหนังสือมากกว่านี้ แะจ้จนอกจากนี้สายธารยังนำเรื่องนี้ไปเล่าให้เพื่อนคนอื่นรู้ ตอนนี้ฉันอายมากเลย” บังอรจึงพูดให้กำลังใจญัฐวุฒิ ไปว่า “เธอยังมีเวลาแก้ตัวนะ การสอบที่ผ่านมาเป็นการสอบย่อยเท่านั้น เรามาอ่านหนังสือด้วยกันใหม่จะได้ช่วยกันดี เพื่อผลสอบของเธอออกมาจะได้คะแนนดีขึ้น และเธอลองเข้าร่วมกิจกรรมหรือชมรมต่างๆ ของโรงเรียนคูลี เช่น ชมรมห้องสมุด หรือชมรมคอมพิวเตอร์ เพื่อที่เธอจะได้เรียนเก่งขึ้นแล้วก็มีเพื่อนเพิ่มมากขึ้น” ญัฐวุฒิยิ้มแล้วตอบกลับไปว่า “ขอบใจนะบังอร ที่ให้กำลังใจและคำแนะนำที่เป็นประโยชน์แก่ฉัน”

บทบาทของญัฐวุฒิ

สมมติว่าฉันชื่อญัฐวุฒิ ฉันเรียนอยู่ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 วันแรกฉันกำลังนั่งอยู่คนเดียวในห้องเรียน เมื่อสายธารทัก จึงตอบไปว่า “ฉันไม่สบายใจเลย ฉันสอบวิชาคณิตศาสตร์ได้คะแนนน้อยที่สุด ฉันน่าจะอ่านหนังสือให้มากกว่านี้ แะจ้จ” เมื่อสายธารกล่าวเยาะเย้ยและนำเรื่องไปเล่าให้เพื่อนคนอื่นฟังทำให้ฉันรู้สึกอับอาย วันต่อมาฉันนั่งอยู่คนเดียวในห้องและหน้าเศร้ากว่าเดิม เมื่อบังอรทักจึงตอบไปว่า “ฉันไม่สบายใจเลย ฉันสอบวิชาคณิตศาสตร์ได้คะแนนน้อยที่สุด ฉันน่าจะอ่านหนังสือมากกว่านี้ แะจ้จ นอกจากนี้สายธารยังนำเรื่องนี้ไปเล่าให้เพื่อนๆ คนอื่นรู้ ตอนนี้ฉันอายมากเลย” เมื่อบังอรกล่าวให้กำลังใจ จึงตอบไปว่า “ขอบใจนะที่ให้กำลังใจเราและคำแนะนำที่เป็นประโยชน์แก่ฉัน”

บทบาทของสายธาร

สมมติว่าฉันชื่อสายธาร ฉันเรียนอยู่ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 เห็นณัฐฉินั่งอยู่ในห้องคนเดียวจึงทักว่า

“ณัฐฉินั่งทำอะไรไป จินั่งเหม่อ” เมื่อได้คำตอบจากณัฐฉินแล้วจึงบอกกับณัฐฉินว่า

“ไม่เห็นจะต้องมานั่งเศร้าเลย เธออ่านหนังสือบ่อยก็ย่อมสอบได้คะแนนน้อยเป็นธรรมดา

เธออยากอ่านหนังสือบ่อยทำไมล่ะ” แล้วก็นำข้อมูลที่รู้มาไปเล่าให้เพื่อนฟัง

บทบาทของบั้งอร

สมมติว่าฉันชื่อบั้งอร ฉันเรียนอยู่ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 เห็นณัฐฉินั่งอยู่ในห้องคนเดียวจึงทักว่า

“ณัฐฉินั่งทำอะไรไป นั่งหน้าเศร้าเชียว” เมื่อได้คำตอบจากณัฐฉินแล้วจึงกล่าวให้กำลังใจ ณัฐฉิน

ว่า “เธอยังมีเวลาแก้ตัวนะ การสอบที่ผ่านมาเป็นการสอบย่อยเท่านั้น เรามาอ่านหนังสือด้วยกันใหม่

จะได้ช่วยกันติว เพื่อผลสอบของเธอออกมาจะได้คะแนนดีขึ้น” หลังจากนั้นบั้งอรแนะนำณัฐฉิน

ให้ลองเข้าร่วมกิจกรรมหรือชมรมต่างๆของโรงเรียนคูติ เช่น ชมรมห้องสมุด หรือชมรม

คอมพิวเตอร์ เพื่อที่ณัฐฉินจะได้เรียนดีขึ้นแล้วก็มีเพื่อนเพิ่มมากขึ้น

บทบาทของเพื่อน

สมมติว่าฉันเป็นเพื่อนห้องเดียวกัน เรียนอยู่ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 เมื่อสายธารนำเรื่องของณัฐฉิน

มาเล่าให้ฟัง จึงนิทาณัฐฉินจนณัฐฉินรู้สึกอับอาย

กิจกรรมที่ 6

ชื่อกิจกรรม “ช่วยกันให้ดี...มีความสุข”

เวลา 1 ชั่วโมง

ระดับ/วัยของผู้เข้าร่วมกิจกรรม มัธยมศึกษาปีที่ 2

ขนาดของกลุ่มประมาณ 30-40 คน

แนวคิด

การช่วยเหลือกันอย่างเต็มกำลังกาย ใจ และสติปัญญา เป็นพฤติกรรมความเป็นกัลยาณมิตร กับผู้อื่น ซึ่งนักเรียนควรเรียนรู้และปฏิบัติได้ถูกต้อง

วัตถุประสงค์ เมื่อปฏิบัติกิจกรรมเสร็จแล้ว นักเรียนสามารถ :

1. สรุปและยกตัวอย่างความสำคัญของการช่วยเหลือกันได้
2. ยกตัวอย่างวิธีการช่วยเหลืออย่างเต็มกำลังกาย ใจ และ สติปัญญาได้
3. แสดงออกถึงการช่วยเหลืออย่างเต็มกำลังกาย ใจ และ สติปัญญาได้
4. เสนอแนะแนวทางการนำสิ่งที่ได้เรียนรู้ไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวันได้

ขั้นตอนกิจกรรม

1. ขั้นนำ (10 นาที)

1. ครูเล่าข่าว/เหตุการณ์เกี่ยวกับการเป็นมิตรที่ดีกับผู้อื่น ซึ่งมีผลดีทั้งต่อผู้อื่นและตนเอง

2. ให้นักเรียนอาสาสมัคร 2-3 คน เล่าประสบการณ์เกี่ยวกับการได้รับความช่วยเหลือจากผู้อื่น และการให้ความช่วยเหลือแก่ผู้อื่น (ให้เวลาคนละ 2 นาที) (Ac)

2. ขั้นกิจกรรมหลัก (40 นาที)

1. ให้อาสาสมัคร 2-3 คน ออกมาสรุปข้อแตกต่างระหว่างการให้ความช่วยเหลือผู้อื่น กับการรับความช่วยเหลือจากผู้อื่น เช่น ความรู้สึกของผู้ให้-ผู้รับความช่วยเหลือ ผลที่เกิดจากการให้และรับความช่วยเหลือ (Ac,E, P)

2. ให้นักเรียนอาสาสมัคร 3 คน แล้วจับคู่กันกับเพื่อนในห้อง และจับสลากแสดงบทบาทตามข้อความที่เขียนไว้ให้แต่ละคู่ดังนี้ (Ac E P)

- คู่ที่ 1 นักเรียนเรียนคณิตศาสตร์เก่งมาก เมื่อเพื่อนคนหนึ่ง สอบวิชาคณิตศาสตร์ไม่ผ่านหลายครั้ง ขอร้องให้นักเรียนช่วยติวให้ แต่นักเรียนยังทำงานบ้านไม่เสร็จ นักเรียนจะทำอย่างไร

- คู่ที่ 2 ขณะที่นักเรียนเดินตามหลังเพื่อนคนหนึ่ง ไปยังห้องเรียนของนักเรียน เมื่อเดินขึ้นบันได เพื่อนคนนั้นลื่นล้มลง นักเรียนจะช่วยเหลือเพื่อนคนนั้นอย่างไร

- คู่ที่ 3 วันหนึ่งขณะที่นักเรียนและเพื่อนๆช่วยกันจัดพานดอกไม้และรูปเทียน เพื่อให้ครูเสร็จแล้ว เพื่อนคนหนึ่งจะนำพานดอกไม้ที่จัดเสร็จไปวางไว้ที่โต๊ะ บังเอิญไปสะดุดเท้าเพื่อนอีกคนหนึ่งล้มลง ทำให้พานดอกไม้เบี้ยวเสียรูปทรง เพื่อนๆต่างพากันว่ากล่าวและตำหนิเพื่อนคนนั้นจนเพื่อนคนนั้นนั่งหน้าเศร้า สีหน้าไม่สบายใจอย่างเห็นได้ชัด นักเรียนจะช่วยเหลือเพื่อนคนนั้นอย่างไร

4. เมื่อสมาชิกคนหนึ่งแสดงบทบาทตามข้อความแล้ว ให้สมาชิกอีกคนหนึ่งแสดงบทบาทตามข้อความเดิมที่คนแรกได้ปฏิบัติต่อตน ส่วนนักเรียนที่เหลือจะทำหน้าที่เป็นผู้สังเกตบันทึกพฤติกรรมบนเอกสารที่แจกให้ แล้วรายงานพฤติกรรมการแสดงของแต่ละคู่ หลังจากแสดงจบให้ผู้แสดงทราบ (A E)

4. ครูให้นักเรียนผู้สังเกตการณ์พิจารณาและหาข้อสรุปว่า ผู้ใดแสดงบทบาทสมมติได้สมบทบาทที่สุด ครูให้การเสริมแรง เป็นหนังสือเล่มเล็กๆ เช่น หนังสือคำกลอนสอนใจ สุภาษิต-คำพังเพย หนังสือธรรมะเล่มเล็ก เป็นต้น (Ac)

5. ให้นักเรียนผู้สังเกตการณ์ อาสามา 3 คน รายงานพฤติกรรมของผู้แสดงบทบาทสมมติแต่ละคู่ (E, P)

6. ให้นักเรียนจับคู่ฝึกการแสดงออกถึงการเป็นผู้ให้ความช่วยเหลือแก่ผู้อื่นอย่างเต็มกำลังกายใจ และสติปัญญา และแลกเปลี่ยนข้อเสนอแนะกัน (Ac,G,E)

3. ขั้นสรุป (10 นาที)

1. ให้นักเรียนยกตัวอย่างความสำคัญของการช่วยเหลือกัน และวิธีการช่วยเหลือกันอย่างเต็มกำลังกายใจ และสติปัญญา (Ac,E)

2. นักเรียนร่วมกันเสนอแนะแนวทางการนำสิ่งที่ได้เรียนรู้ไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวัน (Ap)

สื่อ/อุปกรณ์/แหล่งความรู้

แบบบันทึกการสังเกตพฤติกรรม

การประเมินผล ประเมินตามวัตถุประสงค์ของกิจกรรม โดย :

1. สังเกตจากความสนใจของนักเรียนขณะปฏิบัติกิจกรรม
2. การร่วมอภิปรายแสดงความคิดเห็นและการฝึกแสดงพฤติกรรม
3. การยกตัวอย่าง และการเสนอแนะของนักเรียน

1. แบบบันทึกการสังเกตพฤติกรรม

สถานการณ์ที่ 1

สมมติว่านักเรียนเป็นคนเรียนคณิตศาสตร์เก่งมาก เมื่อเพื่อนคนหนึ่งสอบวิชาคณิตศาสตร์ไม่ผ่านหลายครั้ง ขอร้องให้นักเรียนช่วยติวให้ แต่นักเรียนยังทำงานบ้านไม่เสร็จ นักเรียนจะอย่างไร

ชื่อ/สกุล.....(ผู้แสดง)

พฤติกรรมที่ต้องสังเกต	พฤติกรรมที่แสดงออก
พฤติกรรมด้านภาษาท่าทางในการให้ความช่วยเหลือกัน 1. การแสดงออกทางสีหน้า	
2. การสบสายตา	
3. การแสดงท่าทาง	
4. การใช้น้ำเสียงและระดับเสียง	
พฤติกรรมด้านภาษาถ้อยคำในการให้ความช่วยเหลือกัน การใช้คำพูด การให้ข้อเสนอแนะ การให้คำแนะนำในการช่วยเหลือกัน	

ลงชื่อ.....(ผู้สังเกต)

2. แบบบันทึกการสังเกตพฤติกรรม

สถานการณ์ที่ 2

สมมติว่า ขณะที่นักเรียนเดินตามหลังเพื่อนคนหนึ่ง ไปยังห้องเรียนของนักเรียน
เมื่อเดินขึ้นบันได เพื่อนคนนั้นลื่นล้มลง นักเรียนจะช่วยเหลือเพื่อนคนนั้นอย่างไร

ชื่อ/สกุล.....(ผู้แสดง)

พฤติกรรมที่ต้องสังเกต	พฤติกรรมที่แสดงออก
พฤติกรรมด้านภาษาท่าทางในการให้ความช่วยเหลือกัน 1. การแสดงออกทางสีหน้า	
2. การสบสายตา	
3. การแสดงท่าทาง	
4. การใช้น้ำเสียงและระดับเสียง	
พฤติกรรมด้านภาษาถ้อยคำในการให้ความช่วยเหลือกัน การใช้คำพูด การให้ข้อเสนอแนะ การให้คำแนะนำในการช่วยเหลือกัน	

ลงชื่อ.....(ผู้สังเกต)

3. แบบบันทึกการสังเกตพฤติกรรม

สถานการณ์ที่ 3

สมมติว่าวันหนึ่งขณะที่นักเรียนและเพื่อนๆช่วยกันจัดพานดอกไม้และรูปเทียนเพื่อไหว้ครูจนเสร็จแล้วเพื่อนคนหนึ่งจะนำพานดอกไม้ที่จัดเสร็จไปวางไว้ที่โต๊ะ บังเอิญสะดุดเท้าเพื่อนอีกคนหนึ่งล้มลง ทำให้พานดอกไม้เปียกเสียรูปทรง เพื่อนๆต่างพากันว่ากล่าวและตำหนิเพื่อนคนนั้นจนเพื่อนคนนั้นนั่งหน้าเศร้า แสดงสีหน้าไม่สบายใจอย่างเห็นได้ชัด นักเรียนจะช่วยเหลือเพื่อนคนนั้นอย่างไร

ชื่อ/สกุล.....(ผู้แสดง)

พฤติกรรมที่ต้องสังเกต	พฤติกรรมที่แสดงออก
พฤติกรรมด้านภาษาท่าทางในการให้ความช่วยเหลือกัน 1. การแสดงออกทางสีหน้า	
2. การสบสายตา	
3. การแสดงท่าทาง	
4. การใช้น้ำเสียงและระดับเสียง	
พฤติกรรมด้านภาษาถ้อยคำในการให้ความช่วยเหลือกัน การใช้คำพูด การให้ข้อเสนอแนะ การให้คำแนะนำในการช่วยเหลือกัน	

ลงชื่อ.....(ผู้สังเกต)

กิจกรรมที่ 7

ชื่อกิจกรรม “หยุดคิดสะกิดเพื่อน”

เวลา 1 ชั่วโมง

ระดับ/วัยของผู้เข้าร่วมกิจกรรม มัธยมศึกษาปีที่ 2

ขนาดของกลุ่มประมาณ 30 -40 คน

แนวคิด

การไม่ชักจูงเพื่อนไปในทางที่ผิด เป็นพฤติกรรมความเป็นกัลยาณมิตรกับผู้อื่น ซึ่งนักเรียนควรเรียนรู้และปฏิบัติได้ถูกต้อง

วัตถุประสงค์ เมื่อปฏิบัติกิจกรรมเสร็จแล้ว นักเรียนสามารถ :

1. สรุปและยกตัวอย่างความสำคัญของการไม่ชักนำผู้อื่นไปในทางที่ผิดได้
2. แสดงออกถึงการไม่ชักจูงผู้อื่นไปในทางที่ผิดได้
3. เสนอแนะแนวทางการนำสิ่งที่ได้เรียนรู้ไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวันได้

ขั้นตอนกิจกรรม

1. ชำนาญ (10 นาที)

1. ให้นักเรียนดูรูปภาพข่าวการเล่นการพนัน การขายยาเสพติด ข่าวอาชญากรรม แล้วให้นักเรียนแสดงความคิดเห็นว่า รู้สึกอย่างไร เพราะเหตุใด

2. ครูสนทนากับนักเรียนว่าเมื่อนักเรียนพบเพื่อนที่ติดเกม เสพยาเสพติด และเล่นการพนันบ้าง นักเรียนทำอย่างไร เพราะเหตุใด

2. ชำนาญหลัก (40 นาที)

1. ให้นักเรียนแบ่งเป็น 2 กลุ่มโดยการนับ 1-2 ให้นักเรียนจับกลุ่มกับเพื่อนที่นับได้เลขเดียวกัน

3. แจกกรณีตัวอย่างเรื่อง”เพื่อน” ให้แต่ละกลุ่มศึกษา อภิปราย และหาข้อสรุปของกลุ่มจากเรื่องที่อ่าน แล้วตอบคำถามในใบงาน “เพื่อน” (Ac,G,E,P)

4. ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มส่งตัวแทนออกมารายงานและแสดงตัวอย่างพฤติกรรมไม่ชักจูงเพื่อนไปในทางที่ผิด (Ac,G, E)

3. ชำนาญสรุป (10 นาที)

1. นักเรียน และครูร่วมกันสรุปความสำคัญของการไม่ชักจูงผู้อื่นไปในทางที่ผิด (Ac, E,Ap)

2. นักเรียนร่วมกันเสนอแนะแนวทางการนำสิ่งที่ได้เรียนรู้ไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวัน (Ac, E,Ap)

สื่อ/อุปกรณ์/แหล่งความรู้

1. กรณีตัวอย่าง “เพื่อน”
2. ใบงาน “เพื่อน”

การประเมินผล ประเมินตามวัตถุประสงค์ของกิจกรรม โดย :

1. สังเกตจากความสนใจของนักเรียนขณะปฏิบัติกิจกรรม
2. การร่วมอภิปรายและการฝึกพฤติกรรมการไม่ชักนำเพื่อนไปในทางที่ผิด
3. การสรุป และการเสนอแนะของนักเรียน

กรณีตัวอย่าง “เพื่อน”

นายสมศักดิ์ อายุ 15 ปี ครอบครัวมีฐานะยากจน พ่อแม่มีอาชีพค้าขาย เป็นบุตรคนที่ 2 ของครอบครัว และกำลังศึกษาอยู่ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สมศักดิ์เป็นคนที่มีนิสัยร่าเริง โอบอ้อมอารี เป็นที่รักของเพื่อนและครอบครัว เมื่อว่างจากการเรียนสมศักดิ์จะช่วยพ่อแม่ทำงานบ้าน และออกไปขายของในตลาดอย่างสม่ำเสมอ สมศักดิ์มีเพื่อนมากทั้งดีและไม่ดี

ขณะสมศักดิ์กำลังเรียนอยู่มัธยมศึกษาปีที่ 2 นั้น สมศักดิ์ถูกเพื่อนกลุ่มหนึ่งชักชวนให้เล่นเกมคอมพิวเตอร์เพื่อคลายเครียด สมศักดิ์จึงมักหนีเรียนไปเล่นเกมคอมพิวเตอร์ในเวลาที่ไม่เหมาะสม เพื่อนชวนให้สมศักดิ์ลองสูบบุหรี่ ด้วยเหตุผลว่าสูบแล้วจะทำให้เท่ เป็นที่ยอมรับของเพื่อน สมศักดิ์จึงทดลองสูบบุหรี่ตามคำชักชวนของเพื่อน ต่อมาสมศักดิ์ถูกเพื่อนชักชวนให้ลองกินเหล้า ด้วยเหตุผลเดียวกับครั้งแรก สมศักดิ์ก็กลายเป็นคนที่ทั้งติดเกม สูบบุหรี่และดื่มเหล้า โดยที่พ่อแม่ไม่รู้ มีบางครั้งที่สมศักดิ์อยากจะเลิก แต่เลิกไม่ได้เพราะติดเพื่อน

นิสัยของสมศักดิ์เริ่มเปลี่ยนไป สมศักดิ์กลายเป็นคนหงุดหงิดง่าย จากที่เคยช่วยงานพ่อแม่ขายของในตลาด สมศักดิ์ก็ไปบ้างไม่ไปบ้าง โดยบอกพ่อแม่ว่าต้องทำรายงาน จนกระทั่งวันหนึ่งเพื่อนได้ชวนให้สมศักดิ์เสพยาบ้า ครั้งแรกสมศักดิ์ปฏิเสธแต่เพื่อนก็รบเร้าให้ลองเสพ โดยเพื่อนให้เหตุผลว่าถ้าเสพยาบ้าจะทำให้เล่นเกมได้นานไม่่วง ทำให้ลืมความทุกข์มีแต่ความสนุกสนาน ในที่สุดสมศักดิ์ก็ลองเสพยาบ้าเพราะเกรงใจเพื่อน อยากลองว่าจะเป็นจริงอย่างที่เพื่อนบอกหรือไม่ อีกทั้งยังคิดว่าการเสพยาบ้าครั้งเดียวคงไม่ทำให้ติดได้ แต่เหตุการณ์กลับไม่เป็นไปอย่างที่สมศักดิ์คิด เพราะต่อมาเขาก็มีความรู้สึกอยากเสพยาบ้าทุกวัน ซึ่งการเสพยาบ้าจำเป็นต้องใช้เงินเพิ่มมากขึ้นเรื่อยๆ แต่ครอบครัวของสมศักดิ์ยากจน เมื่อต้องการเงินเพื่อมาเสพยา สมศักดิ์จึงเริ่มเล่นการพนัน การเล่นเกมพนันก็ไม่เคยให้คุณแก่ผู้ใด สมศักดิ์จึงคิดว่าจะเป็นคนขายยาบ้าจะได้มีกำไร สมศักดิ์จึงไปชวนเพื่อนในโรงเรียนที่หัวอ่อนมาเสพยา หนึ่งในนั้นก็มึนตึ๋นที่มีฐานะค่อนข้างดี ยอมที่จะเสพยาตามที่สมศักดิ์ชวน สมศักดิ์และมึนตึ๋นเริ่มกลับบ้านดึกมากขึ้น โดยโกหกพ่อแม่ว่าไปทำรายงาน

วันหนึ่งสมศักดิ์เสพยาบ้าจนได้ที่ ขณะกำลังเดินเข้าซอย ตำรวจได้ขอตรวจค้นและพบยาบ้าในตัวสมศักดิ์ 2 เม็ดซึ่งสมศักดิ์นำติดตัวมาเพื่อจะเสพต่อในวันพรุ่งนี้และจะนำไปขาย ตำรวจจึงจับกุมสมศักดิ์ในข้อหาขายยาบ้าไว้ในครอบครอง และนำสมศักดิ์ไปฝากขังที่สถานพินิจ สมศักดิ์ถูกขังอยู่ 2 วัน เมื่อพ่อกับแม่ทราบข่าวก็ได้มาประกันตัวออก ซึ่งสมศักดิ์ได้ให้สัญญาแก่พ่อแม่ว่าเขาจะไม่เสพยาบ้าอีกเด็ดขาด แต่ในที่สุดสมศักดิ์ก็ไม่สามารถทำตามสัญญาที่ให้ไว้กับพ่อแม่ได้ เพราะความต้องการเสพยายังมีอยู่ ในที่สุดสมศักดิ์จึงติดต่อกับเพื่อนและกลับไปเสพยาบ้าอีก

แต่สมศักดิ์ไม่สามารถชวนมนต์ชัยให้เสพอีก เพราะเมื่อมนต์ชัยเห็นสมศักดิ์ถูกจับก็กลัวจึงเลิกเสพ สมศักดิ์จึงไปชักชวนเพื่อนคนอื่นให้มาเสพอีก สมศักดิ์กลัวพ่อแม่จับได้จึงกลับไปเสพยาบ้าอีก จึงตัดสินใจหนีออกจากบ้านไปอยู่กับเพื่อน เมื่อถึงกำหนดที่ต้องไปรายงานตัวต่อศาล สมศักดิ์ก็ไม่ไปรายงานตัว ในที่สุดสมศักดิ์ก็ถูกจับกุมตัวในสถานกักกันทันที ห้ามประกันตัวเพื่อรอศาลตัดสิน สมศักดิ์ถูกออกจากโรงเรียน พ่อมาเยี่ยมสมศักดิ์อย่างสม่ำเสมอ และทุกครั้งที่พ่อแม่มาเยี่ยม พ่อแม่มักจะโทษตัวเองว่าเป็นเพราะ ไม่มีเวลาจึงทำให้ลูกติดยา นอกจากนี้ยังมีเพื่อนที่สมศักดิ์เคยชวนให้เสพยาแต่ไม่ได้เสพมาเยี่ยมและคอยให้กำลังใจ

เหตุการณ์นี้จึงทำให้สมศักดิ์ได้คิดว่า ถ้าคบเพื่อนดีไม่ริลตง ไม่หลงผิดตามคำชวนของเพื่อน เขาคงมีอนาคตที่สดใสกว่านี้ คงไม่ทำให้ พ่อแม่ต้องเสียใจเหมือนทุกวันนี้ และสมศักดิ์ยังรู้สึกผิดที่ได้ชวนเพื่อนหลายคนให้ไปเสพยาเสพยาเหมือนกับตน ซึ่งทำให้อนาคตของเพื่อนเสียไปด้วย

ใบงาน “เพื่อน”

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านกรณีตัวอย่าง แล้วตอบคำถามต่อไปนี้

1. สมศักดิ์คิดเกม ตีคสารเสพติด และ ตีคการพนัน เพราะเหตุใด

.....

.....

.....

.....

2. ถ้านักเรียนเป็นสมศักดิ์ นักเรียนจะชักชวนเพื่อนให้มาเสพยาเพื่อตนจะได้มีเงินไปชื้อยาต่อหรือไม่ เพราะเหตุใด

.....

.....

.....

.....

3. นักเรียนได้ข้อคิดอะไรบ้างจากการอ่านกรณีตัวอย่าง

.....

.....

.....

.....

4. นักเรียนจะนำข้อคิดที่ได้ไปใช้ประโยชน์กับตนเองได้อย่างไรบ้าง

.....

.....

.....

.....

กิจกรรมที่ 8

ชื่อกิจกรรม “กฎระเบียบ” เวลา 1 ชั่วโมง
ระดับ/วัยของผู้เข้าร่วมกิจกรรม มัธยมศึกษาปีที่ 2 ขนาดของกลุ่มประมาณ 30-40 คน
แนวคิด

การอยู่ร่วมกันของคนส่วนรวมในสังคมต้องอาศัยกฎ ระเบียบ ข้อบังคับเพื่อเป็นแนวทางปฏิบัติของคนในหมู่คณะและสังคม ถ้าคนส่วนรวมในสังคมไม่เคารพและไม่ปฏิบัติตามข้อตกลง กฎ ระเบียบที่กำหนดไว้ ย่อมทำให้คนส่วนรวมในสังคมประสบปัญหาความเดือดร้อน

วัตถุประสงค์ เมื่อปฏิบัติกิจกรรมเสร็จแล้ว นักเรียนสามารถ :

1. สรุปและยกตัวอย่างความสำคัญของการปฏิบัติตาม กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ ของคนส่วนรวมได้
2. แสดงออกถึงการปฏิบัติตามกฎระเบียบ ข้อบังคับ ของคนส่วนรวมในสังคมได้
3. เสนอแนะแนวทางการนำสิ่งที่ได้เรียนรู้ไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวันได้

ขั้นตอนกิจกรรม

1. ขั้นนำ (10 นาที)

1. ครูนำภาพข่าวที่เกี่ยวข้องกับการไม่ปฏิบัติตามกฎ ระเบียบ เช่น ภาพผู้ฝ่าฝืนสัญญาณจราจร เป็นต้น ให้นักเรียนดู และซักถามความคิดเห็นที่มีต่อภาพข่าว (EP)
2. ให้นักเรียนแข่งกันอาสาตอบว่าตนเองมีพฤติกรรมปฏิบัติตามกฎ ระเบียบอย่างไรบ้าง (Ac)

2. ขั้นกิจกรรมหลัก (40 นาที)

1. ให้นักเรียนแบ่งเป็น 3 กลุ่ม โดยการจับสลากอักษรภาษาอังกฤษ

L

A

W

 ให้ผู้ที่ได้อักษรเหมือนกันจับกลุ่มเดียวกัน

2. ให้ตัวแทนกลุ่มออกมาจับสลากสถานการณ์สมมติ และเตรียมการแสดงหน้าชั้นกลุ่มละ 5 นาที (Ac G P)
3. แต่ละกลุ่มแสดงบทบาทตามสถานการณ์สมมติที่ได้รับ กลุ่มละ 5 นาที (Ac G)
4. เมื่อแสดงครบทุกกลุ่ม ให้นักเรียนร่วมกันอภิปราย และหาข้อสรุปว่าพฤติกรรมเหล่านั้นมีผลดี-ผลเสียต่อคนส่วนรวมอย่างไรบ้าง (PE)

5. นักเรียนแต่ละกลุ่มย่อยอภิปราย และหาข้อสรุปเกี่ยวกับ สาเหตุ และผลของการปฏิบัติ และการหลีกเลี่ยงการปฏิบัติตามกฎ ระเบียบ ข้อบังคับของ โรงเรียนและสังคม (Ac,G,E,P)

6. ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มจับคู่กันฝึกพฤติกรรมกรปฏิบัติตามกฎ ระเบียบ ข้อบังคับของ คนส่วนรวมในสังคม และแลกเปลี่ยนข้อเสนอแนะกัน

3. ขั้นสรุป (10 นาที)

1. นักเรียนร่วมกันยกตัวอย่างความสำคัญของการปฏิบัติตามกฎ ระเบียบ ข้อบังคับของ สังคม ที่มีต่อคนส่วนรวม (Ac,P,Ap)

2. นักเรียนร่วมกันเสนอแนะแนวทางการนำสิ่งที่ได้เรียนรู้ไปใช้ประโยชน์ใน ชีวิตประจำวัน (Ac, E,Ap)

สื่อ / อุปกรณ์

1. สลากอักษรภาษาอังกฤษ
2. สถานการณ์สมมติ 3 สถานการณ์

การประเมินผล ประเมินตามวัตถุประสงค์ของกิจกรรม โดย :

1. สังเกตพฤติกรรมการปฏิบัติกิจกรรมของนักเรียน
2. สังเกตการณ์แสดงบทบาทสมมติ การอภิปราย และการฝึกพฤติกรรมของนักเรียน
3. การยกตัวอย่าง และการแสดงความคิดเห็นของนักเรียน

สถานการณ์สมมติ

สถานการณ์ที่ 1

การฝ่าฝืนกฎจราจรของผู้ขับขี่รถจักรยานยนต์ โดยการขับรถฝ่าไฟแดงทำให้เกิดอุบัติเหตุรถชนกัน

สถานการณ์ที่ 2

การไม่เข้าแถวรอรับบริการต่างๆ เช่น การขึ้น-ลงรถโดยสารประจำทาง การแย่งกันรับสิ่งของบริจาค เป็นต้น

สถานการณ์ที่ 3

การขับรถแข่งบนถนนหลวง ทำให้คนส่วนรวมที่ใช้ถนนเดือดร้อน และผู้ที่ขับรถแข่งถูกจับ

ภาพข่าวรถชนกัน

ที่มา : <http://news.giggog.com/338047>

โจรตัดสายไฟฟ้าแรงสูง

ที่มา : <http://news.impagmsn.com/articles.aspx?id=366882> \$ ch zgn1

กิจกรรมที่ 9

ชื่อกิจกรรม “ทำตนให้เป็นประโยชน์”

เวลา 1 ชั่วโมง

ระดับ/วัยของผู้เข้าร่วมกิจกรรม มัธยมศึกษาปีที่ 2

ขนาดของกลุ่มประมาณ 30-40 คน

แนวคิด

การทำตนให้เป็นประโยชน์ และร่วมมือกับคนส่วนรวมในสังคม ทำสิ่งที่ดีงาม มีคุณค่า เป็นพฤติกรรมความเป็นกัลยาณมิตรกับคนส่วนรวมที่สำคัญประการหนึ่ง ซึ่งนักเรียนควรเรียนรู้และประพฤติปฏิบัติได้อย่างถูกต้อง เหมาะสม

วัตถุประสงค์ เมื่อปฏิบัติกิจกรรมเสร็จแล้ว นักเรียนสามารถ :

1. สรุปและยกตัวอย่างความสำคัญของการทำตนให้เป็นประโยชน์กับคนส่วนรวมได้
2. ปฏิบัติตนให้เป็นประโยชน์กับคนส่วนรวมได้
3. ปฏิบัติตนเป็นมิตรกับคนส่วนรวมในสังคมได้
4. เสนอแนะแนวทางการนำสิ่งที่ได้เรียนรู้ไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวันได้

ขั้นตอนกิจกรรม

1. ขั้นนำ (10 นาที)

1. ให้ตัวแทนนักเรียนที่อ่านภาษาไทยถูกต้อง มาอ่านประวัติของแม่ชีเทเรซาให้เพื่อนทั้งหมดฟัง

2. ให้นักเรียนแข่งกันอาสาตอบว่า นักเรียนทำตนให้เป็นประโยชน์ หรือช่วยเหลือคนส่วนรวมในโรงเรียน หรือในชุมชน อะไรบ้าง รู้สึกอย่างไร เพราะเหตุใด ครูให้การเสริมแรง โดยชมเชยให้ทุกคนปรบมือให้เกียรติและยกย่องนักเรียนผู้ทำประโยชน์ หรือผู้ช่วยเหลือคนส่วนรวม (Ac,E, P)

2. ขั้นกิจกรรมหลัก (40 นาที)

1. แบ่งนักเรียนออกเป็น 5 กลุ่ม โดยการนับ 1-2-3-4-5 ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มอภิปราย และหาข้อสรุปเกี่ยวกับการประพฤติ ปฏิบัติตนให้เป็นประโยชน์ หรือช่วยเหลือคนส่วนรวม เช่น ร่วมกับคนในชุมชนซ่อมแซมถนน หรือปลูกต้นไม้ในหมู่บ้าน ร่วมกับศิษย์ปัจจุบันและศิษย์เก่า ทาสีอาคารเรียนหรือซ่อมแซมอุปกรณ์การเรียน ในประเด็นต่อไปนี้ (Ac, G, E, P)

1) เพราะเหตุใด นักเรียนควรปฏิบัติตนให้เป็นประโยชน์ หรือช่วยเหลือคนส่วนรวม

2) นักเรียนควรปฏิบัติตนให้เป็นประโยชน์ หรือช่วยเหลือคนส่วนรวมอย่างไร

3) นักเรียนควรปฏิบัติตนเป็นมิตรกับคนส่วนรวมอย่างไร

2. ให้ตัวแทนแต่ละกลุ่มรายงานข้อสรุปจากการอภิปราย และแสดงตัวอย่างพฤติกรรม การปฏิบัติตนเป็นมิตรกับคนส่วนรวม ครูชมเชยผลงานที่ดี และพฤติกรรมที่ถูกต้องของนักเรียน

3. ให้นักเรียนจับคู่ฝึกการปฏิบัติตนให้เป็นประโยชน์กับคนส่วนรวม หรือเป็นมิตร กับคนส่วนรวม และแลกเปลี่ยนข้อเสนอแนะระหว่างกัน (Ac,E)

3. ขั้นสรุป (10 นาที)

1. ให้นักเรียนแข่งกันยกตัวอย่างวิธีการทำตนให้เป็นประโยชน์หรือช่วยเหลือคน ส่วนรวม (Ac, E, Ap)

2. ให้นักเรียนร่วมกันเสนอแนะแนวทางการนำสิ่งที่ได้เรียนรู้ไปใช้ประโยชน์ใน ชีวิตประจำวัน (Ac, E, Ap)

สื่อ / อุปกรณ์

1. ประวัติแม่ชีเทเรซา

การประเมินผล ประเมินตามวัตถุประสงค์ของกิจกรรม โดย :

1. สังเกตพฤติกรรมการปฏิบัติกิจกรรมของนักเรียน
2. การร่วมอภิปราย
3. การฝึกพฤติกรรมและการเสนอแนะของนักเรียน

ประวัติแม่ชีเทเรซา

แม่ชีเทเรซา เป็นแม่ชีในศาสนาคริสต์นิกายโรมันคาทอลิก ท่านมีชื่อเสียงเป็นที่รู้จักกันดี ในฐานะผู้ช่วยเหลือ และผู้ต่อสู้เพื่อคนยากไร้ทั้งในประเทศที่ยากจนและร่ำรวย จนเมื่อปี พ.ศ. 2522 (ค.ศ. 1979) ท่านจึงได้รับเกียรติให้รับรางวัลโนเบลสาขาสันติภาพ และหลังจากที่ท่านถึงแก่กรรม สมเด็จพระสันตะปาปาจอห์น ปอลที่ 2 ได้ประกาศให้ท่านเป็น "บุญราศีเทเรซาแห่งกัลกัตตา"

แม่ชีเทเรซา เกิดเมื่อวันที่ 27 สิงหาคม พ.ศ. 2453 ที่เมืองสโกเปีย ประเทศมาซิโดเนีย เป็นบุตรคนสุดท้องของบิดานิโกลา กับมารดาเดรน ครอบครัวชนชั้นกลางเชื้อสายอัลเบเนีย เธอมีชื่อเดิมว่า "แอ็กเนส กอนจา โบยาจู" มีบิดาเป็นชาวคริสต์ที่เคร่งครัดในหลักศาสนา ซึ่งทำให้ตั้งแต่วัยเด็ก แอ็กเนสชอบไปโบสถ์ฟังเพลงฟอเทสน์มาโดยตลอด ขณะแอ็กเนส มีอายุ 9 ปี ในปี พ.ศ. 2462 บิดาของเธอได้เสียชีวิตลง แต่ความอบอุ่นภายในครอบครัวที่แอ็กเนสได้รับ ก็ไม่ได้ลดลง ด้วยเพราะมารดายังให้ความรักความอบอุ่นและการเลี้ยงดูที่ดีมาตลอด แอ็กเนสเติบโตขึ้น เป็นเด็กที่ร่าเริง และมีสุขภาพดี และไม่นานต่อมาเธอได้รู้จักกับประเทศอินเดีย แต่ได้รู้ว่าอินเดียในขณะนั้นมีระบบสาธารณูปโภคที่ยังล้าหลังอยู่มาก มีคนยากไร้มากมายในประเทศที่ต้องทนทรมาน และเริ่มสงสัยว่า จะมีวิธีใดบ้างไหมที่เธอจะ ได้ช่วยเหลือผู้ทุกข์ยากในอินเดีย ซึ่งในช่วงเวลานี้เองที่แอ็กเนสเริ่มมีความคิดที่จะบวชเป็นแม่ชี

ในปี พ.ศ. 2471 แอ็กเนสตัดสินใจขออนุญาตครอบครัวเพื่อขอบวชเป็นแม่ชี ในช่วงแรกครอบครัวคัดค้าน แต่ต่อมาไม่กี่วันทางครอบครัวก็ยอมให้เธอบวช แอ็กเนสเดินทางไปบวชที่สำนักซีโลเรโตน กรุงดับลิน ประเทศไอร์แลนด์ ซึ่งการลาจากครอบครัวของเธอในครั้งนี้จะเป็นครั้งสุดท้ายที่เธอจะ ได้เห็นหน้าของแม่และน้องสาว¹ แอ็กเนสตั้งใจศึกษาเล่าเรียนวิชาที่แม่ชีฟังได้เรียนเป็นเวลา 1 เดือน หลังจากนั้นจึงเดินทางไปยังประเทศอินเดียในเดือนธันวาคมปีเดียวกัน และได้เริ่มออกเผยแผ่คำสอนในเมืองคาร์จีลิง รัฐสิกขิม ทางเหนือของประเทศไทย พ.ศ. 2474 แอ็กเนสตัดสินใจเข้าสาบานตนเป็นแม่ชีในสำนักซีโลเรโต ในเมืองคาร์ลีจิงเป็นครั้งแรก และตอนนี้เองที่แอ็กเนสได้รับสมญาทางศาสนาว่า แม่ชีเทเรซา หลังจากสาบานตนเป็นแม่ชีแล้ว แม่ชีเทเรซาได้เป็นครูสอนวิชาภูมิศาสตร์ ประวัติศาสตร์ในโรงเรียนสตรีเซนต์มาเรีย ในเมืองเอนทาลี นครกัลกัตตา ไม่นาน ก็ได้เป็นครูใหญ่ของโรงเรียนสตรีเซนต์มาเรีย แม่ชีเทเรซาพาตนเองและเหล่านักเรียนผ่านเหตุการณ์เลวร้าย ที่เกิดจากผลกระทบของเหตุการณ์รุนแรงและสงครามที่เกิดขึ้นต่อเนื่องในอินเดียมาได้ด้วยดี

เมื่อวันที่ 10 กันยายน พ.ศ. 2489 ขณะที่แม่ชีเทเรซากำลังนั่งรถไฟกลับไปยังสำนักชีที่ทาร์จิลิง ระหว่างทางเธอก็ได้ยินพระวณะของพระเจ้า ทำให้แม่ชีเทเรซาตัดสินใจขออนุญาตไปทำงานในสลัม เพื่อช่วยเหลือคนยากจน วันหนึ่งแม่ชีเทเรซาได้คิดที่จะสร้างบ้านหลังหนึ่ง เพื่อให้ผู้หิวโหยที่นอนรอความตายอยู่ข้างถนนนั้น ได้มานอนตายอย่างสงบ และด้วยเหตุนี้ท่านจึงขอยืมให้วัดกาลิของศาสนาฮินดูใช้เป็น "บ้านของผู้รอความตาย" เมื่อปี พ.ศ. 2498 มีผู้ใจบุญบริจาคบ้านให้แก่คณะมิชชันนารี เพื่อให้ทางคณะฯ ได้ใช้งานบ้านให้เป็นประโยชน์ต่อคุณแม่เทเรซาและ

ส่วนรวม คุณแม่เทเรซาได้ตัดสินใจใช้บ้านหลังนี้ในการรับเลี้ยงเด็กกำพร้า ตั้งชื่อว่า *"บ้านเด็กใจบุญ"* พ.ศ. 2500 คุณแม่เทเรซาเริ่มใช้รพพยาบาลเคลื่อนที่ออกรักษาผู้ป่วยที่เป็นชาวไร่ชาวนา โดยโรคที่ชาวไร่ชาวนาป่วยมากที่สุดคือ โรคเรื้อน แต่ในช่วงนั้นสังคมอินเดียยังมองเห็นผู้ป่วยโรคเรื้อนเป็นสิ่งที่น่ารังเกียจ ผู้ป่วยโรคเรื้อนจึงคิดว่าตนเองไม่มีค่า ไม่กี่ปีต่อมา ผู้ว่าการรัฐเบงกอลตะวันตก ได้ให้คุณแม่เทเรซา ยืมใช้แปลงที่ดินที่เมืองอาซันซอล เพื่อให้ใช้เป็นสถานสงเคราะห์ผู้ป่วยโรคเรื้อน ไม่นานหลังจากนั้น แม่ชีเทเรซา ก็เปิดที่ทำการอีกแห่งหนึ่ง คราวนี้เป็นการนำกามมะพร้าวมา ไร่ไซเคิล โดยนำใบมะพร้าวด้านในมาผลิตเป็นสินค้า ตั้งแต่แปรงขัดหม้อ จนถึงพรมนุ่มๆ สินค้าบางชิ้นมีคุณภาพดี ก็สามารถนำไปขายในเมืองได้

พ.ศ. 2526 แม่ชีเทเรซาเริ่มป่วยเป็นโรคหัวใจ และมีอาการกำเริบ พ.ศ. 2539 คุณแม่เทเรซา ก็ป่วยหนักถึงขนาดล้มหมอนนอนเสื่อ ลุกนั่งไม่ได้ 5 เดือนครึ่งต่อมา ในวันที่ 5 กันยายน พ.ศ. 2540 คุณแม่เทเรซา ได้เสียชีวิตลงที่บ้านของคุณแม่ในอินเดีย ขณะอายุ 87 ปี กับอีก 10 วัน โดยคำพูดคำสุดท้ายที่คุณแม่ได้พูดออกมาคือ "หายใจไม่ออกแล้ว" ทางการอินเดียได้จัดพิธีศพของคุณแม่เทเรซาอย่างยิ่งใหญ่ เป็นงานศพ ในช่วงเวลาที่คุณแม่เสียชีวิต คณะมิชชันนารีแห่งความรักของพระเจ้ามีแม่ชีมากกว่า 4,000 คนและอาสาสมัครอีก 1 แสนคน ซึ่งอัครานี้ครอบคลุมไปถึง 610 แห่ง 123 ประเทศทั่วโลก ปัจจุบันร่างของแม่ชีนอนหลับอยู่ที่บ้านคุณแม่ในอินเดีย

ที่มา : th.wikipedia.org/wiki/แม่ชีเทเรซา

กิจกรรมที่ 10

ชื่อกิจกรรม “สมบัติของส่วนรวม”

เวลา 1 ชั่วโมง

ระดับ/วัยของผู้เข้าร่วมกิจกรรม มัธยมศึกษาปีที่ 2

ขนาดของกลุ่มประมาณ 30-40 คน

แนวคิด

การใช้สมบัติของคนส่วนรวมอย่างรู้คุณค่า และการดูแลรักษาสมบัติของคนส่วนรวมร่วม ไม่ทำให้ชำรุด เสียหาย หรือนำสมบัติของคนส่วนรวมมาใช้ส่วนตัว เป็นพฤติกรรมความเป็น กัลยาณมิตรกับคนส่วนรวมที่สำคัญประการหนึ่ง ซึ่งนักเรียนควรเรียนรู้และปฏิบัติได้ถูกต้อง วัตถุประสงค์ เมื่อปฏิบัติกิจกรรมเสร็จแล้ว นักเรียนสามารถ :

1. สรุปและยกตัวอย่างความสำคัญของผลดีและผลเสียที่เกิดจากการใช้และการไม่รักษา สาธารณสมบัติของคนส่วนรวมได้
2. แสดงออกถึงการใช้สาธารณสมบัติของคนส่วนรวมอย่างรู้คุณค่าได้
3. เสนอแนะแนวทางการนำสิ่งที่ได้เรียนรู้ไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวันได้

ขั้นตอนกิจกรรม

1. ขั้นนำ (10 นาที)

1. ครูนำภาพข่าวของผู้ที่มีพฤติกรรมไม่พึงประสงค์ที่ทำลายสาธารณสมบัติ มาให้นักเรียนดู
2. ครูซักถามนักเรียนถึงความหมายของสาธารณสมบัติ และให้นักเรียนยกตัวอย่าง สมบัติของส่วนรวมที่เป็นของโรงเรียน ชุมชน และสังคม

2. ขั้นกิจกรรมหลัก (40 นาที)

1. ครูถามนักเรียนว่า นักเรียนคนใดเคยเข้าร่วมกิจกรรมของโรงเรียน หรือ คนในชุมชน หรือคนในสังคมในการรักษา พัฒนา ปรับปรุง หรือซ่อมแซมสาธารณสมบัติบ้าง นักเรียนทำอะไรบ้าง เพราะเหตุใด นักเรียนรู้สึกอย่างไร (Ac)
2. ครูสนทนากับนักเรียนว่าคนใดเคยทำให้สมบัติของคนส่วนรวมชำรุด เสียหาย บ้าง สิ่งนั้นคืออะไร นักเรียนรู้สึกอย่างไรกับการกระทำของตนเอง เพราะเหตุใด (Ac)
3. ให้นักเรียนแบ่ง 5 กลุ่มโดยการนับ 1-2-3-4-5 ให้นักเรียนจับกลุ่มกับเพื่อน ที่นับได้เลขเดียวกัน แล้วอภิปราย และหาข้อสรุปตามหัวข้อดังนี้ (G, P)

กลุ่มที่ 1 พฤติกรรมการใช้สมบัติของโรงเรียน

กลุ่มที่ 2 พฤติกรรมการใช้สมบัติของคนส่วนรวมในชุมชน

กลุ่มที่ 3 พฤติกรรมพฤติกรรมการใช้สาธารณสมบัติของคนส่วนรวม

กลุ่มที่ 4 พฤติกรรมการดูแลรักษาสมบัติของโรงเรียน ชุมชน และสังคม

กลุ่มที่ 5 พฤติกรรมการป้องกันสาธารณสมบัติของคนส่วนรวม

4. ส่งตัวแทนกลุ่มมานำเสนอผลการอภิปรายให้เพื่อนฟัง โดยเพื่อนและครูให้ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม (Ac,G,P)
5. ให้นักเรียนเปรียบเทียบผู้ที่มีพฤติกรรมที่พึงประสงค์และไม่พึงประสงค์ในการใช้สาธารณสมบัติ (Ac,P)
6. ให้นักเรียนจับคู่ฝึกพฤติกรรมการใช้สาธารณสมบัติอย่างรู้คุณค่า และแลกเปลี่ยนนำเสนอกัน (Ac,E)

3. ขั้นสรุป (10 นาที)

1. ให้นักเรียนยกตัวอย่างผลดี-ผลเสียจากการใช้ และการไม่รักษาสาธารณสมบัติของคนส่วนรวม (Ac,E)
2. นักเรียนร่วมกันเสนอแนะแนวทางการนำสิ่งที่ได้เรียนรู้ไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวัน (Ac, E,Ap)

สื่อ / อุปกรณ์

1. กระดานปดลินชาร์ท
2. ปากกาเขียนกระดานปดลินชาร์ท

การประเมินผล ประเมินตามวัตถุประสงค์ของกิจกรรม โดย :

1. สังเกตจากความสนใจของนักเรียนขณะปฏิบัติกิจกรรม
2. การร่วมอภิปรายแสดงความคิดเห็นและการฝึกพฤติกรรม
3. การสรุป และการเสนอแนะของนักเรียน

กิจกรรมที่ 11

ชื่อกิจกรรม “มิตรที่ดี”

เวลา 1 ชั่วโมง

ระดับ/วัยของผู้เข้าร่วมกิจกรรม มัธยมศึกษาปีที่ 2

ขนาดของกลุ่มประมาณ 30-40 คน

แนวคิด

การได้ฝึกพฤติกรรมความเป็นกัลยาณมิตรจะทำให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ และสามารถ
ประพฤติปฏิบัติได้อย่างถูกต้อง เหมาะสม

วัตถุประสงค์ เมื่อปฏิบัติกิจกรรมเสร็จแล้ว นักเรียนสามารถ :

1. สรุปและยกตัวอย่างความสำคัญของพฤติกรรมความเป็นกัลยาณมิตรได้
2. แสดงออกถึงความเป็นกัลยาณมิตรได้อย่างถูกต้อง เหมาะสม
3. เสนอแนะแนวทางการนำสิ่งที่ได้เรียนรู้ไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวันได้

ขั้นตอนกิจกรรม

1. ชี้นำ (5 นาที)

1. ให้นักเรียนฟังเพลง “เรามีเรา” ของแหวน (จิตติมา สุตสุนทร)
2. ให้นักเรียนร่วมกันร้องเพลงและวิเคราะห์เนื้อเพลงซึ่งเกี่ยวกับพฤติกรรม

ความเป็นกัลยาณมิตร (Ac,E)

2. ขั้นตอนกิจกรรมหลัก (45 นาที)

1. ให้นักเรียนจับคู่กันสนทนาเกี่ยวกับพฤติกรรมของเพื่อนที่นักเรียนชอบ และ
ไม่ชอบ สนทนาซักถามเกี่ยวกับลักษณะหรือพฤติกรรมที่เพื่อนชอบและไม่ชอบ (Ac, G, E, P)

2. ครูแจกใบงานให้นักเรียนเขียนพฤติกรรมของเพื่อนที่ฉันชอบและไม่ชอบ
แล้วให้นักเรียนร่วมกันอภิปราย และหาข้อสรุปเกี่ยวกับพฤติกรรมของเพื่อนที่
แสดงออกถึงความเป็นกัลยาณมิตร ความสำคัญ และคุณค่าของพฤติกรรมความเป็นกัลยาณมิตร
(G, E, P)

3. ให้นักเรียนฝึกแสดงพฤติกรรมความเป็นกัลยาณมิตร ทั้งการเป็นตัวแบบมิตรที่ดี
ของเพื่อน การเป็นมิตรที่ดีกับผู้อื่น และการเป็นมิตรที่ดีกับคนส่วนรวม โดยให้นักเรียนสังเกตจาก
พฤติกรรมความเป็นกัลยาณมิตรของเพื่อนที่นักเรียนชอบ แล้วฝึกปฏิบัติตาม (Ac, E, P)

4. ครูมอบที่คั่นหนังสือเตือนใจ จากฝีมือของครูให้แก่ นักเรียนที่มีพฤติกรรม
ความเป็นกัลยาณมิตร

3. **ขั้นสรุป** (10 นาที)

1. นักเรียน และครูร่วมกันสรุปและยกตัวอย่างความสำคัญของพฤติกรรม
ความเป็นกัลยาณมิตร (Ac, G, E, P,Ap)

2. นักเรียนร่วมกันเสนอแนะแนวทางการนำสิ่งที่ได้เรียนรู้จากทุกกิจกรรม
(11 กิจกรรม) ไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวัน (Ac, G, E, P,Ap)

3. ครูกล่าวปิดกิจกรรมการใช้ชุดกิจกรรมเพื่อพัฒนาพฤติกรรม
ความเป็นกัลยาณมิตร และขอบคุณในความร่วมมืออย่างดียิ่งของนักเรียนทุกคน
สื่อ/อุปกรณ์/แหล่งความรู้

1. เพลง “เรามีเรา” ของแหวน (ฐิติมา สุตสุนทร)
2. ใบงาน ”พฤติกรรมของเพื่อนที่ฉันชอบและไม่ชอบ”
3. แบบประเมินพฤติกรรมความเป็นกัลยาณมิตร

การประเมินผล ประเมินตามวัตถุประสงค์ของกิจกรรม โดย :

1. สังเกตจากความสนใจของนักเรียนขณะปฏิบัติกิจกรรม
2. การร่วมอภิปราย และการฝึกพฤติกรรมความเป็นกัลยาณมิตร
3. การยกตัวอย่าง และการเสนอแนะของนักเรียน

เพลง “เรามีเรา”

คำร้อง : นิติพงษ์ ห่อนาค

ทำนอง : อัสนี โชติกุล

ผู้ขับร้อง : แหวน ฐิติมา

แต่ก่อนแต่ไร ไม่เคยอ่อนใจ

ฝ่าทางชีวิต ทุกข์ภัยผจญ

แต่มาวันนี้ คลุกคลีกับเธอ

จะเดินต่อไป ไม่ยอมหยุดยั้ง

เราสองเคยผ่านชีวิต โดดเดี่ยว

หนทางยังอยู่แสนไกลจากวันนี้

จับมือกันเดินด้วยใจจดทน

จะฝ่าประจันทุกข์อันตราย

เราสองเคยผ่านชีวิต โดดเดี่ยว

หนทางยังอยู่แสนไกลจากวันนี้

จับมือกันเดินด้วยใจจดทน

จะฝ่าประจันทุกข์อันตราย

จับมือกันไป ไม่กลัวภัยพาล

โดดเดี่ยวเดียวดาย ข้างกายไม่มีใครสักคน

ฝ่าลมและฝน ก็โดยลำพัง

อยู่เคียงกับเธอ แล้วทำให้ใจมีพลัง

หากเดินพลาดพลั้ง ฉันยังมีเธอ

สองเราเคยเหนื่อยและท้อ เต็มที่

เพียงเรามีเรา หากจะเดินไปทางใด ไม่หวั่น

หากใครสักคนล้มลงจุดมือกันขึ้นไป

กอดคอกันไป ไม่กลัวภัยพาล

สองเราเคยเหนื่อยและท้อ เต็มที่

เพียงเรามีเรา หากจะเดินไปทางใด ไม่หวั่น

หากใครสักคนล้มลงจุดมือกันขึ้นไป

กอดคอกันไป ไม่กลัวภัยพาล

กอดคอกันไป ไม่กลัวภัยพาล

แบบประเมินพฤติกรรมความเป็นกัลยาณมิตร

ชื่อ-สกุล.....ชั้น.....เลขที่.....

โปรดใส่เครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงตามความเป็นจริง

ข้อความ	ประเมินตนเอง		เพื่อนประเมิน	
	ใช่	ไม่ใช่	ใช่	ไม่ใช่
1. ให้ความจริงใจกับผู้อื่น				
2. ให้กำลังใจผู้อื่น				
3. อ่อนน้อมถ่อมตนกับผู้อื่น มีความประพฤติเหมาะสม				
4. ใฝ่หาจากสุภาพ				
5. กิริยามารยาทเรียบร้อย				
6. แสดงความมีน้ำใจกับผู้อื่น ชอบช่วยเหลือผู้อื่น				
7. เก็บอารมณ์ได้				
8. ค้นคว้าหาความรู้อยู่เสมอ เสียสละเพื่อผู้อื่น ได้				
9. ให้ความเป็นธรรมกับทุกคน				
10. ได้รับความไว้วางใจจากผู้อื่น				
11. มีมนุษยสัมพันธ์ดี				
12. รับฟังปัญหาของเพื่อนได้				
13. อดทนต่อความยากลำบากเพื่อผู้อื่นได้				
14. แนะนำสิ่งที่เป็นประโยชน์กับผู้อื่น				
15. ตักเตือนเพื่อนเมื่อเห็นว่าทำไม่ถูกต้อง				
16. ยินดีกับผู้อื่นเมื่อเขาพบความสำเร็จ				
17. เข้าใจความทุกข์-สุขของคนรอบข้าง				
18. รักษา และไม่ทำลายสมบัติของส่วนรวม				
19. ปฏิบัติตามกฎ ระเบียบ ข้อบังคับของสังคม				
20. ทำตนให้เป็นประโยชน์ต่อคนส่วนรวม				

ความคิดเห็นอื่น.....

.....

.....

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ	นางเยาวณีษ์ พานธวงค์
วัน เดือน ปีเกิด	4 มกราคม 2501
สถานที่เกิด	อำเภอพิบูลมังสาหาร จังหวัดอุบลราชธานี
ประวัติการศึกษา	ศษ.บ. (ภาษาไทย) มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช พ.ศ. 2527
สถานที่ทำงาน	โรงเรียนอ่างศิลา ตำบลอ่างศิลา อำเภอพิบูลมังสาหาร จังหวัดอุบลราชธานี
ตำแหน่ง	อาจารย์ 3 ระดับ 8